

KAZALO

SPOŠTOVANI OBISKOVALCI!

Petinštirideset let je lepa številka. Za človeka te starosti pravijo, da je v najboljših, zrelih letih. To zadnje vsekakor velja tudi za naš festival: zrel je, a vendar še vedno zori, in prepričana sem, da lahko postane še boljši. V bistvu si želim, da ne bi nikdar rekli, da je v najboljših letih, ker bi potem temu po naravnih zakonih sledil zaton. Tega pa nočemo in upam, da tudi država tega ne bo dopustila. Kakorkoli, od finančne podpore smo odvisni. Brez nje festivala žal ne more biti in brez festivala tudi rezultatov ne.

Zaradi nezadostnih finančnih sredstev letos nismo izpolnili lanskoletne obljube, namreč da bi v tekmovalnem programu že lahko konkurirale tudi predstave, ki so na osnovi slovenskih dramskih besedil nastale zunaj slovenskega govornega območja; to je pač povezano z večjimi stroški kot »le« povabiti predstave v mednarodni del programa. Kljub temu je tudi ta letos bogat, saj bo na ogled kar pet tujih produkcij. Odpovedati smo se morali bralnim uprizoritvam dram, nagrajenih na sorodnih festivalih, ki smo jih lani pripravili prvič. V času, ko to pišem, namreč še vedno ne vemo, kolikšen kos državne finančne pogače nam bo letos odmerjen. V lanski festival smo vložili tudi lastna sredstva iz naše redne dejavnosti, letos pa si tega ob napovednem zniževanju proračuna ne upamo več narediti, saj nočemo krčiti osnovnega gledališkega programa. Kljub temu z omenjenimi sorodnimi festivali nacionalnih dramatik ohranjamo tesen stik in si želimo, da bi v kulturi bolj naklonjeni prihodnosti izpeljali še večje skupne projekte.

V zadnjih dveh letih je, sodeč po natečaju za nagrado Slavka Gruma, nastalo nekaj manj novih dramskih besedil kot prejšnja leta. Ali je to naključje ali pa odsev vsesplošne krize, ko se morajo ustvarjalci boriti za vsakdanji kruh in nimajo časa za pisanje, bo pokazal čas. V sosednjih državah (Hrvaška, Srbija) najboljšo dramo nagrajuje država, prav tako država s finančno injekcijo spodbuja producente, da bi nagrajena dela čim prej uprizorili. Pri nas to (z žalostno nizkimi) nagradami počne naš festival. Te dni beremo o ponovni gospodarski rasti. Bomo tega deležni tudi v kulturi ali bomo še naprej zategovali pas – brez premisleka o tem, kje lahko usodno prerežemo rast na negospodarskih področjih?

Domačih uprizoritev bomo po izboru selektorju Gregorja Butale letos videli enajst, osem v tekmovalnem in tri v spremljevalnem programu. Od klasike do sobnega avtorstva. Veliko letošnjih predstav zajema snov iz slovenske dediščine, iz naše kulturne, literarne, gledališke zgodovine; za razliko od lanskih torej letošnje več črpajo iz preteklosti in govorijo današnjemu času. In zdi se, da nam prav to lahko dá tudi nekaj zmernega upanja. Take in drugačne krize so bile in so prešle, gledališče pa je kot kraj preizpraševanja obstalo. Je odsev trenutka in prostora, v katerem živi, in obenem odsev preteklosti, ki je izoblikovala našo sedanost. Predstave na festivalu tako dajejo redko priložnost, da uzremo položaj slovenskega naroda. Pokažejo nam, do kod seže naša skupna misel, kje vre sveža kri, o čem razmišljamo in v katero smer jadramo. Vse to povedo bolje od sleherne sociološke raziskave, statistike ali javnomnenjske ankete. Dobro gledališče je vedno iskreno, ne skriva se za učenimi besedami, ne izkrivlja števil.

To, da Teden slovenske drame zanima mnogo manj ljudi kot na primer izbor pesmi za Evrovizijo, veliko pove o nas, o našem narodu. Tiste, ki jih ta festival vsako leto pritegne, bodisi kot gledalce, strokovnjake, nastopajoče ali organizatorje, pa vendarle lahko navdaja s svojevrstnim ponosom. Gre za zgodbo, ki jo je vredno ponavljati. Kakšnih bistvenih družbenopolitičnih preobratov s Tednom slovenske drame ne bomo dosegli, zato pa zmoremo s slovensko dramsko besedo pogledati vase, v svojo človeškost, in spregovoriti o sebi, brez olepševanja, neposredno, velikokrat tudi s ščepcem humorja. Včasih pravijo, da je ogrožena slovenska nacionalna zavest. Tisti, ki to govorijo, ne poznajo Tedna slovenske drame. Tisti, ki ga, namreč vemo, kako živa je vsako leto na začetku pomladi.

Spoštovani obiskovalci, v Kranju v teh dneh gostimo tisto najboljše, kar je nastalo na osnovi slovenske dramske besede. Pridite in se prepričajte, da smo lahko na to, kar ima današnjemu svetu in posamezniku povedati, ponosni!

MIRJAM DRNOVŠČEK, DIREKTORICA PREŠERNOVEGA GLEDALIŠČA KRANJ

P. s.

Hvala Janezu Venclju za iskrive misli, ki so rodile ta uvodnik!

45 LET TEDNA SLOVENSKE DRAME

Teden slovenske drame je osrednji festival uprizoritev slovenskih dramskih besedil, ki ga vsako leto s podporo Ministrstva za kulturo in Mestne občine Kranj organizira Prešernovo gledališče. Spodbuja uprizarjanje nacionalne dramatike, njeno ustvarjanje in promocijo ter uprizarjanje v tujini. Pri tem sodeluje z gledališči doma in po svetu ter z gledališkimi inštituti. Pomemben prispevek k spodbujanju nastajanja slovenske dramatike predstavljajo vsakoletne Delavnice dramskega pisanja, ki jih vodijo ugledni slovenski in tuji dramatik, bralne uprizoritve in predstavitve nominiranih dram ter sodelovanje z Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo in Filozofsko fakulteto Univerze v Ljubljani.

- 1971 PRVI TEDEN SLOVENSKE DRAME V KRANJU (V LETIH 1955, 1963 IN 1964 SO TEDNI SLOVENSKE DRAMATIKE POTEKALI V CELJU)
- 1973 NA FESTIVALU PRVIČ SODELUJEJO UPORIZITVE SLOVENSKE DRAMATIKE V TEDANJI JUGOSLAVIJI
- 1979 PRVIČ SO PODELILI NAGRADO SLAVKA GRUMA ZA NAJBOLJŠE IZVIRNO DRAMSKO BESEDILO IN GRÜN-FILIPIČEVO PRIZNANJE ZA DOSEŽKE V SLOVENSKI DRAMATURGIJI
- 1999 PRVIČ SO PODELILI VELIKO NAGRADO ZA NAJBOLJŠO UPORIZITEV
- 1999 V OKVIRU TSD ZAČNEJO NASTAJATI PRVI PREVODI NAGRAJENIH BESEDIL
- 2003 ZAČETEK BRALNIH UPORIZITEV BESEDIL, NOMINIRANIH ZA GRUMOVO NAGRADO
- 2004 NAGRADA ZA NAJBOLJŠO UPORIZITEV DOBI IME PO PREMINULEM DRAMATIKU RUDIJU ŠELIGO
- 2004 ZAČETEK VSAKOLETNIH DELAVNIC DRAMSKEGA PISANJA; MED UDELEŽENCI SO TUDI PRIHODNI PREJEMNIKI GRUMOVIH NAGRAD
- 2006 PRVIČ JE PODELJENA NAGRADA OBČINSTVA
- 2007 DNEVI NOMINIRANCEV PONUJAJO POGLOBLJEN POGLED NA NOVA BESEDILA
- 2009 TSD SE POVEŽE S SLOVENSKIM CENTROM MEDNARODNEGA GLEDALIŠKEGA INŠTITUTA ITI PRI PROMOCIJI SLOVENSKE DRAMATIKE V TUJINI
- 2011 TSD SKUPAJ S SORODNIMI FESTIVALI PRIPRAVI POBUDO ZA ZVEZO FESTIVALOV NOVONASTALE DRAMATIKE
- 2012 PRVIČ JE RAZPISANA NAGRADA ZA MLADEGA DRAMATIKA
- 2014 NA FESTIVALU SE PRVIČ PREDSTAVIJO DRAME, NAGRAJENE NA SORODNIH FESTIVALIH NACIONALNE DRAMATIKE

DOSEDANJI GRUMOV NAGRAJENCI

- 1979 DANE ZAJC: VORANC
- 1980 DUŠAN JOVANOVIČ: KARAMAZOVI
- 1981 RUDI ŠELIGO: SVATBA
- 1982 DRAGO JANČAR: DISIDENT ARNOŽ IN NJEGOVI
- 1983 DOMINIK SMOLE: ZLATA ČEVELJČKA

- 1984 TONE PARTLJIČ: MOJ ATA, SOCIALISTIČNI KULAK; RUDI ŠELIGO: ANA
- 1985 DRAGO JANČAR: VELIKI BRILJANTNI VALČEK
- 1986 DANE ZAJC: KALEVALA
- 1987 JOŽE SNOJ: GABRIJEL IN MIHAEL; IVO SVETINA: BILJARD NA CAPRIJU
- 1988 SERGEJ VERČ: EVANGELIJ PO JUDI
- 1989 DRAGO JANČAR: ZALEZUJOČ GODOTA
- 1990 DUŠAN JOVANOVIČ: ZID, JEZERO
- 1991 MILAN JESIH: EN SAM DOTIK
- 1992 IVO SVETINA: VRTOVI IN GOLOBICA
- 1993 EVALD FLISAR: KAJ PA LEONARDO?
- 1994 DUŠAN JOVANOVIČ: ANTIGONA
- 1995 DRAGO JANČAR: HALŠTAT
- 1996 IVO SVETINA: TAKO JE UMRL ZARATUŠTRA
- 1997 /
- 1998 MATJAŽ ZUPANČIČ: VLADIMIR
- 1999 ZDENKO KODRIČ: VLAK ČEZ JEZERO
- 2000 ROKGRE: TO
- 2001 ZORAN HOČEVAR: 'M TE UBUJ; MATJAŽ ZUPANČIČ: GOLI PIANIST ALI MALA NOČNA MUZIKA
- 2002 O. J. TRAVEN: EKSHIBICIONIST
- 2003 MATJAŽ ZUPANČIČ: HODNIK
- 2004 EVALD FLISAR: NORA NORA
- 2005 MATJAŽ BRIŠKI: KRIŽ
- 2006 MATJAŽ ZUPANČIČ: RAZRED
- 2007 DRAGICA POTOČNJAK: ZA NAŠE MLADE DAME
- 2008 ROKGRE: SMETI NA LUNI
- 2009 ŽANINA MIRČEVSKA: KONEC ATLASA; SIMONA SEMENIČ: 5FANTKOV.SI
- 2010 IVO PRIJATELJ: TOTENBIRT; SIMONA SEMENIČ: 24UR; IVO SVETINA: GROBNICA ZA PEKARNO
- 2011 MATJAŽ ZUPANČIČ: SHOCKING SHOPPING
- 2012 VINKO MÖDERNDORFER: VAJE ZA TESNOBO
- 2013 EVALD FLISAR: KOMEDIJA O KONCU SVETA
- 2014 VINKO MÖDERNDORFER: EVROPA

PREJEMNIKI GRÜN-FILIPIČEVEGA PRIZNANJA

- 1979 DRAMATURŠKI ODDELEK SLG CELJE
- 1982 DRAMATURŠKI ODDELEK SNG DRAMA MARIBOR
- 1985 DRAMATURŠKI ODDELEK SMG
- 1988 DRAMATURŠKI ODDELEK SMG

1991 DRAMATURŠKI ODDELEK PG KRANJ
DRAMATURŠKI ODDELEK SMC
1994 /
1997 /
2000 DRAMATURGINJA MARINKA POŠTRAK
2003 DRAMATURGINJA DIANA KOLOINI
2005 DRAMATURGINJA ALJA PREDAN
2007 DRAMATURG NEBOJŠA POP TASIČ
2009 DRAMATURGINJA MOJCA KRANJC
2011 DRAMATURGINJA IN TEORETIČARKA EDA ČUFER
2013 DRAMATURG VILI RAVNJAK

DOBITNIKI VELIKE OZIROMA ŠELIGOVE NAGRAD

VELIKA NAGRADA:

1999 SEBASTIJAN HORVAT IN PRIMOŽ VITEZ: *ION*, REŽIJA SEBASTIJAN HORVAT, E. P. I. CENTER LJUBLJANA IN SNG DRAMA MARIBOR
2000 MATJAŽ ZUPANČIČ: *VLADIMIR*, REŽIJA MATJAŽ ZUPANČIČ, SNG DRAMA LJUBLJANA
2001 ANTON TOMAŽ LINHART: *TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE BO UOŽENU*, REŽIJA VITO TAUFER, SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE TRST
2002 ANTON TOMAŽ LINHART: *ŽUPANOVA MICKA*, REŽIJA VITO TAUFER, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
2003 ANTON TOMAŽ LINHART: *TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI*, REŽIJA VITO TAUFER, LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

ŠELIGOVA NAGRADA:

2004 DOMINIK SMOLE: *KRST PRI SAVICI*, REŽIJA META HOČEVAR, SNG DRAMA LJUBLJANA
2005 MATJAŽ ZUPANČIČ: *HODNIK*, REŽIJA MATJAŽ ZUPANČIČ, SNG DRAMA LJUBLJANA
2006 *EP O GILGAMEŠU*, DRAMATIZACIJA NEBOJŠA POP TASIČ, REŽIJA JERNEJ LORENCI, SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE
2007 IZTOK LOVRIČ IN GREGOR STRNIŠA: *MNEMOSYNE*, REŽIJA IZTOK LOVRIČ, GLEDALIŠČE GLEJ
2008 IVAN CANKAR: *ROMANTIČNE DUŠE*, REŽIJA SEBASTIJAN HORVAT, SNG DRAMA LJUBLJANA
2009 ANDREJ HIENG: *OSVAJALEC*, REŽIJA DUŠAN JOVANOVIČ, SNG DRAMA LJUBLJANA
2010 VINKO MÖDERNDORFER: *LEP DAN ZA UMRET*, REŽIJA VINKO MÖDERNDORFER, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
2011 IVAN CANKAR (BLAISE PASCAL, ÉTIENNE DE LA BOÉTIE, G. W. F. HEGEL, LOUIS ALTHUSSER): *HLAPCI/KOMENTIRANA IZDAJA*, REŽIJA MATJAŽ BERGER, ANTON PODBEVŠEK TEATER NOVO MESTO IN PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
2012 SIMONA SEMENIČ: *ZGODBA O NEKEM SLASTNEM TRUPLU ALI GOSTIJA ALI KAKO SO SE ROMAN ABRAMOVIČ, LIK JANŠA, ŠTIRI-INDVAJSETLETNA JULIJA KRISTEVA, SIMONA SEMENIČ IN INICIALKI Z. I. ZNAŠLI V OBLAČKU TOBAČNEGA DIMA*, REŽIJA PRIMOŽ EKART, ZAVOD IMAGINARNI
2013 MIHA NEMEC, NEJC VALENTI: *ROKOVNJAČI*, REŽIJA MIHA NEMEC, SNG NOVA GORICA IN PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
2014 AVTORSKI PROJEKT: *25.671*, REŽIJA OLIVER FR LJJIČ, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

NAGRAD

2006 BORIS KOBAL IN SERGEJ VERČ: *ZAFKON*, KUD POD TOPOLI
2007 IZTOK LOVRIČ IN GREGOR STRNIŠA: *MNEMOSYNE*, GLEDALIŠČE GLEJ
2008 IZTOK MLAKAR (PO MOLIÉROVIH MOTIVIH): *DUOHTAR POD MUSI*, GLEDALIŠČE KOPER IN SNG NOVA GORICA
2009 BRANKO ZAVRŠAN: *SOLISTKA*, DRUŠTVO FAMILIJA IN MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO
2010 SVETLANA MAKAROVIČ IN JANJA MAJZELJ: *KRIZANTEMA NA KLAVIRJU*, SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE
2011 IVAN CANKAR (BLAISE PASCAL, ÉTIENNE DE LA BOÉTIE, G. W. F. HEGEL, LOUIS ALTHUSSER): *HLAPCI/KOMENTIRANA IZDAJA*, ANTON PODBEVŠEK TEATER NOVO MESTO IN PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
2012 SIMONA SEMENIČ: *ZGODBA O NEKEM SLASTNEM TRUPLU ALI GOSTIJA ALI KAKO SO SE ROMAN ABRAMOVIČ, LIK JANŠA, ŠTIRI-INDVAJSETLETNA JULIJA KRISTEVA, SIMONA SEMENIČ IN INICIALKI Z. I. ZNAŠLI V OBLAČKU TOBAČNEGA DIMA*, ZAVOD IMAGINARNI
2013 SIMONA HAMER: *KLADIVO ALI PINCETA?*, KO INTEGRALI IN GLEDALIŠČE GLEJ
2014 AVTORSKI PROJEKT: *ROBINSON*, LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

PREJEMNIKI NAGRAD ZA MLADEGA DRAMATIKA

2013 VESNA HAUSCHILD: *INVENTURA*
TIBOR HRS PANDUR: *SEN 59*
2014 TJAŠA MISLEJ: *PANJ*

KOLEDAR

PET., 27. MAREC

OB 20.00 V PG KRANJ

SLOVESNO ODPRTJE 45. TEDNA
SLOVENSKE DRAME

V NADALJEVANJU PREDSTAVA

Evald Flisar: KOMEDIJA O KONCU SVETA PREMIERA
PG KRANJ

SOB., 28. MAREC

OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC / MEDNARODNI PROGRAM

MATJAŽ ZUPANČIČ: VLADIMIR

SCHOOL OF PERFORMING ARTS, RAMAT-GAN, IZRAEL

OB 20.00 V PG KRANJ / MEDNARODNI PROGRAM

Evald Flisar: KOMEDIJA O KONCU SVETA
YATRIK THEATRE, NEW DELHI, INDIJA

NED., 29. MAREC

OB 17.00 V STOLPU ŠKRLOVEC / MEDNARODNI PROGRAM

Evald Flisar: VZEMI ME V ROKE

BANYAN TREE PRODUCTIONS, BOMBAJ, INDIJA

OB 10.00 V PG KRANJ/DODATNI PROGRAM

1. STROKOVNO SREČANJE OBLIKOVALCEV MASKE
SLOVENSКИH GLEDALIŠČ

OB 19.30 V SNG DRAMA LJUBLJANA / TEKMOVALNI PROGRAM

Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI

SNG DRAMA LJUBLJANA IN DRAMA SNG MARIBOR

PON., 30. MAREC

OB 10.00 / DODATNI PROGRAM

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC / MEDNARODNI PROGRAM

Evald Flisar: KOMEDIJA O KONCU SVETA

THEATER IM KELLER, GRADEC, AVSTRIJA

OB 20.00 V PG KRANJ / TEKMOVALNI PROGRAM

MAJA HADERLAP: ANGEL POZABE

SNG DRAMA LJUBLJANA

TOR., 31. MAREC

OB 10.00 / DODATNI PROGRAM

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OB 17.30 V SNG DRAMA LJUBLJANA / TEKMOVALNI PROGRAM

AVTORSKI PROJEKT INICIATIVE ZA RAZVOJ MOKUMENTA-
RISTIČNEGA GLEDALIŠČA: MARIE CURIE — HYSTÉRIE
KUD SNG IN SNG DRAMA LJUBLJANA

OB 17.30 V STOLPU ŠKRLOVEC / DODATNI PROGRAM

BRALNE UPORIZITVE BESEDIL ŠTUDENTOV FF
UNIVERZE V LJUBLJANI

OB 18.45 V STOLPU ŠKRLOVEC / DODATNI PROGRAM

BRALNE UPORIZITVE BESEDIL ŠTUDENTOV AGRFT
UNIVERZE V LJUBLJANI

OB 20.30 V PG KRANJ / TEKMOVALNI PROGRAM

SVETLANA MAKAROVICH: MRTVEC PRIDE PO LJUBICO
PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ IN MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ

SRE., 1. APRIL

OB 10.00 / DODATNI PROGRAM

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OB 18.00 V MESTNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANSKEM /
SPREMLJEVALNI PROGRAM

DANE ZAJC: GOTSKA OKNA
SENZORIUM, MGL IN AGRFT

OB 20.00 V PG KRANJ / TEKMOVALNI PROGRAM

MIHA NEMEC, NEJC VALENTI: HOTEL MODRA OPICA
MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ IN SNG DRAMA LJUBLJANA

ČET., 2. APRIL

OB 10.00 / DODATNI PROGRAM

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC / SPREMLJEVALNI PROGRAM

SIMONA SEMENIČ: DRUGIČ
KD INTEGRALI IN MESTO ŽENSK

OB 20.00 V PG KRANJ / TEKMOVALNI PROGRAM

SIMONA SEMENIČ: 1981
GLEDALIŠKA SKUPINA MLADIH/AGRFT IN GLEDALIŠČE GLEJ

PET., 3. APRIL

OB 10.00 / DODATNI PROGRAM

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OB 10.00 / V STOLPU ŠKRLOVEC / DODATNI PROGRAM

DAN NOMINIRANCEV

OB 20.00 V PG KRANJ / MEDNARODNI PROGRAM

ŽANINA MIRČEVSKA: ŽRELO

DRAMSKI TEATAR SKOPJE, MAKEDONIJA

OB 15.00 / DODATNI PROGRAM

OKROGLA MIZA DRUŠTVA KRITIKOV IN
TEATROLOGOV SLOVENIJE

SOB., 4. APRILA

OB 17.00 V PG KRANJ / TEKMOVALNI PROGRAM

POSTANI OBCESTNA SVETILKA (SREČKO KOSOVEL)

SNG NOVA GORICA

OB 19.30 V MESTNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANSKEM /

TEKMOVALNI PROGRAM

DOMINIK SMOLE: ZLATA ČEVELJČKA

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

NED., 5. APRILA

OB 20.00 V STOLPU ŠKRLOVEC / SPREMLJEVALNI PROGRAM

SAŠA RAKEF, JASMINA ZALOŽNIK: ABCDE_F

ZAVOD CONA, PTL IN MESTO ŽENSK

PON., 6. APRILA

OB 16.00 V ŠKOFJI LOKI / DODATNI PROGRAM

LOVRENC MARUŠIČ, PATER ROMUALD: ŠKOFJELOŠKI
PASIJON

TOR., 7. APRILA

OB 20.00 V PG KRANJ

SKLEPNA SLOVESNOST 45. TEDNA
SLOVENSKE DRAME

PODELITEV NAGRADE SLAVKA GRUMA, NAGRADE ZA MLADEGA DRAMATI-
KA, ŠELIGOVE NAGRADE, GRÜN-FILIPICEVEGA PRIZNANJA IN NAGRADE
OBČINSTVA

PO SLOVESNOSTI KONCERT NANE MILČINSKI

NAGRADE 45. TSD

GRUMOVA NAGRADA

NAGRADA ZA MLADEGA DRAMATIKA

GRÜN-FILPIČEVO PRIZNANJE

ŠELIGOVA NAGRADA

NAGRADA OBČINSTVA

GRUMOVA NAGRADA

Žirija v sestavi režiserka **Renata Vidič** (predsednica), kritik **Matej Bogataj**, dramaturginja in prevajalka **Darja Dominkuš**, igralka **Vesna Jevnikar** ter režiser in literat **Marko Sosič** ja v konkurenci petintridesetih prispelih in treh lani nominiranih dram, ki se potegujejo za nagrado Slavka Gruma. Podelili jo bomo na sklepni slovesnosti Tedna slovenske drame.

NOMINIRANA BESEDILA SO:

1. VEDRANA GRISOGONO: *DELAMO NA SEBI*
2. VINKO MÖDERNDORFER: *TRI ŽENSKÉ*
3. SIMONA SEMENIČ: *SEDEM KUCHARIC, ŠTIRJE SOLDATI IN TRI SOFIJE*
4. ROK VILČNIK - ROKGRE: *TARZAN*
5. MATJAŽ ZUPANČIČ: *PESMI ŽIVIH MRTVECEV*

BESEDILA, KI SO PRISPELA NA NATEČAJ ZA GRUMOVO NAGRADO:

Na natečaj za nagrado Slavka Gruma, ki ga vsako leto razpisuje Prešernovo gledališče Kranj v okviru festivala Teden slovenske drame, je letos prispelo petintrideset besedil, v konkurenci za nagrado so ostala tudi tri, ki so bila nominirana na lanskem festivalu.

1. FRANJO FRANČIČ: *BALKAN BLUES*
2. FRANJO FRANČIČ: *GNEZDO*
3. FRANJO FRANČIČ: *OČKA, ZAKAJ POTOČKI PONOČI NE SPIJO?*
4. FRANJO FRANČIČ: *SLOVENIJA ZA VEDNO*
5. FRANJO FRANČIČ: *SCHOPENHAUERSTRASSE*
6. FRANJO FRANČIČ: *VICE II.*
7. VEDRANA GRISOGONO: *DELAMO NA SEBI*
8. VESNA HAUSCHILD: *HORION*
9. KSENIJA JOVANOVIČ: *RUDOLFOVA SOBA*
10. ANJA KEBER: *KARAMBOL*
11. MIREL KNEZ: *OBALA ALI VES SVET JE PLAŽA*
12. MAKS KOCIPER: *ODLOČITVE*
13. ANDREJ KOKOT: *NAPACNI ČLOVEK*
14. VINKO MÖDERNDORFER: *TRI ŽENSKÉ*

15. MITJA LOVŠE: *ČLOVEK, KI JE PRODAL SVET*
16. MIHA MAREK: *PIGMALION*
17. TAMARA MATEVC: *IVAN SE VRAČA (MARTY VSE PLAČA)*
18. TAMARA MATEVC: *ZALJUBLJENI V SMRT*
19. MIHA MAZZINI: *VARNI*
20. MAJA MARTINA MERLJAK IN TINA GORENJAK: *HARIOLUS*
21. ROK VILČNIK - ROKGRE: *TARZAN*
22. JOŽEF PERNARČIČ: *MITING*
23. STANKO PIPAN: *ŠTALA*
24. KLEMEN PISK: *OČE BANAGA*
25. DRAGA POTOČNJAK: *TA ŠTEVILKA NE OBSTAJA*
26. CVETO PREŽELJ: *SOBA ZA TERORISTE*
27. IVO PRIJATELJ: *MOŠNJIČEK, DVA DOKTORATA IN DRUGE ČUDOVITE NAGRADE*
28. IVO PRIJATELJ: *NOTRANJE ŽIVLJENJE*
29. PETER REZMAN: *ŠESTI BLOK MEJNIKI*
30. SIMONA SEMENIČ: *SEDEM KUCHARIC, ŠTIRJE SOLDATI IN TRI SOFIJE*
31. IZA STREHAR: *HLOD NA AVTOCESTI*
32. IVO SVETINA: *ABC ODER KRIEG (QUASI UNA FANTASIA)*
33. URŠKA TAUFER: *ONA – DEJANSKOST, SANJE, MISLI*
34. PRIMOŽ VRESNIK: *SKRIVNOSTNI ZADAH MOČVIRNE ROGOZE*
35. MATJAŽ ZUPANČIČ: *PESMI ŽIVIH MRTVECEV*

LANI NOMINIRANA BESEDILA, KI OSTAJAJO V KONKURENCI ZA GRUMOVO NAGRADO 2015:

36. VINKO MÖDERNDORFER: *MALI NOČNI KVARTET*
37. SIMONA SEMENIČ: *TISOČDEVETSTOENAINOSEMDESET*
38. ANDREJ E. SKUBIC: *PAVLA NAD PREPADOM*

POROČILO ŽIRIJE ZA GRUMOVO NAGRADO

»Umetnost je ogledalo življenja.« Lev N. Tolstoj

In gledališče z roko v roki z dramatiko življenje obudi in ga predstavi.

Kaj se zrcali v letošnji beri dramskih tekstov, prispelih na natečaj za Grumovo nagrado?

Melodramatičnost, apatija, medvrstniško nasilje, brezizhodnost, socialne stiske, družinske tragedije, odpuščanja, brezposelnost, odsotnost smisla, otopelost, nezadovoljstvo, pesimizem, izgubljenost, obsedenost z zdravim videzom, narcisoidnost, potrošništvo, turbokapitalizem, nadzor v imenu varnosti, rumeni tisk, izpraznjenost odnosov, nezadovoljstvo, odtujenost, pesimizem, vojna, nasilje, posilstva, samomori, pedofilija, sadizem, mačizem, bežanje od realnosti, samota, alkoholizem, droge, incest, izkoriščanje, kriminalke, intrige, tajkuni, kraja, laž, korupcija, privilegirana, maščevanje, revanšizem, zajedljivost, umori, terorizem, zasedanje komisij, formalizem, nekompetentnost, ponarejenost, vedeževanje, dehumanizacija, robotizacija, nenaravnost, reminiscence, polpretekla zgodovina, nesreča, omejenost, neiskrenost, zahrbtnost, zanemarjanje, zavist, koristoljubje, privoščljivost.

Kot bi odprli Pandorino skrinjico ... gledali poročila ... brali časopis.

Vsekakor ujet duh časa, ki pa se v večini prispelih dramskih besedil ne pusti ujeti. Ostaja neulovljiv na oblikovni, slogovni in idejni ravni. Oblikovno lahko večino prispelih dram označimo za klasična besedila, ki pa ostajajo daleč stran od velikih klasičnih dram. Letos so močno zastopani monologi in monološke replike. Opaziti je tudi odsotnost dejanj in akcij. Večina dramskih del ne ponudi celovitega bralskega doživetja, tudi njihova uprizoritvena moč je močno vprašljiva.

Komisija je med petintridesetimi prispelimi dramami izbrala pet nominirancev: *sedem kuharic*, *štirje soldati in tri sofije*, *Pesmi živih mrtvecev*, *Tarzan*, *Delamo na sebi* in *Tri ženske*. Poleg nominiranih besedil je po mnenju žirije vredno izpostaviti še dve prispeli deli: *Varni* in *Hlod na avtocesti*.

Na natečaj za nagrado mladega dramatika je prispelo osem del. Pri večini izmed njih gre za dramske miniature in prve dramske poskuse.

Letošnjo dramsko bero lahko označimo kot zelo povprečno. Opaziti je, da kar nekaj avtorjev odda besedilo po principu *anything goes*, da jim manjka samorefleksije in samokritike. Kar me zelo čudi, saj je Grumova nagrada najvišja nacionalna nagrada na področju dramatike.

RENATA VIDIČ, PREDSEDNICA ŽIRIJE

VERDRANA GRISOCONO: DELAMO NA SEBI

Delamo na sebi je komedija, ki že z naslovom priključuje današnji trend samoizgradnje posameznika, čeprav naslov posmehljivo opozori, da je delo na sebi predvsem delo zase in bogatenje z mahinacijami. Komedija se zafrkljivo loti dveh v teh krajih množičnih dejavnosti, znojnega gibanja in kulture telesa, zato se dogaja na prostem, med tekanjem in iskanjem notranjega ravnovesja rekreativcev. Tam sklepajo posle, ki tako postanejo bolj gozdni kot podmislni, kriminalni, čeprav jih vpleteni sklepajo v potu svojega obraza. Značaji so obarvani z ne-mestnostjo, ki pa ni kmečka, saj za kaj takega umanjata zdrava kmečka pamet in poštenje. Pleni se neusmiljeno, početje se zvijačno prikriva. Tržišče je prostor, v katerem preživijo najbolj sposobni, najbolj sposobni brezčutnega in empatije osvobojenega kalkuliranja in sklepanja zavezništva s centri moči. Zadeve srca pri tem niso izključene. Intence govorcev, niti ne prikriti, izdajajo replike, ki ponudijo vpogled v nepošteno in kramarsko naravo tistih z etiko in bontonom iz nakupovalnih centrov, vse je bolj hokej kot tenis, bolj ravs kot šah, vsaj glede športnega vtisa.

Nov dan je. V ozadju je vidna mavrica. Darjan in Jurij tečeta po gozdu.

JURIJ: A veš, da se mi pozna, da dolgo nisem tekkel. Stavim, da bom fasal muskelfiber. Kdo bi si mislil, da bova skupaj trenirala za maraton!

DARJAN *zeha*: In to navsezgodaj! Ne vem, če sem sploh kdaj v življenju vstal ob petih.

JURIJ: Enkrat je vedno prvič, sine.

DARJAN: Novinarji ti res ne dajo več niti minute miru. Kmalu boš moral teči sredi noči.

JURIJ: Tako je pač. So me že večkrat odpisali, a jaz sem vedno znova vstal iz pepela.

DARJAN: Občudujem te, oče. Čez noč si izgubil bogastvo, a ti nič ne pride do živega.

JURIJ: Poskrbel sem za skromno rezervo za črne dni, veš.

DARJAN: Aja? Kako?

JURIJ: Vse boš zvedel ob pravem času.

DARJAN: Mamo je skoraj kap, ko so te odpeljali v zapor.

JURIJ: Ni mi bilo hudega tistih par dni. Izidor je v kehi že drugo leto, pa mu nič ne manjka. Tam vodi prstovoljni golf krožek in dobro služi.

DARJAN: V zaporu dobi honorar za to?

JURIJ: Mu pač plačujejo na roko.

DARJAN: Kdo? Uprava?

JURIJ: Sojetniki. Kar nekaj je takih, ki imajo veliko pod palcem, ampak premalo delajo na piljenju imidža in socializaciji.

DARJAN: Ne me basat!

JURIJ: In to ni vse. Izidorjev projekt športne resocializacije zapornikov je tako uspešen, da bo na račun njega država črpala denar iz skladov Evropske unije. To je demokracija!

VINKO MÖDERNDORFER: TRI ŽENSKE

Tri ženske so pronicljivo dramsko delo o treh drobnih življenjskih zgodbah iz našega vsakdana, ki preraste v učinkovito, duhovito in obenem trpko metaforo o stanju sodobnega človekovega duha, ki je med drugim zaznamovano z nasiljem potrošniških modelov, nasiljem, ki se ga zavedamo in ga globoko sovražimo, a se mu ne znamo ali ne zmoremo resnično upreti. Kavarna v sodobnem in bleščečem nakupovalnem centru, kjer so na voljo vrhunske modne znamke, je za tri ženske nekakšen avtentičen nadomestek za njihov domači bivanjski prostor, ki sta ga napolnili deziluzija in samota, in se izkaže celo za skrivnostni prostor novega življenja, kar daje delu priokus nekakšne grenke zmage, ki sta jo v svojem razvoju dosegli naša družba in civilizacija. Liki vseh treh žensk so oblikovani prefinjeno in kleno. Tenkočutno in duhovito izpisani dialogi dajejo delu dodatno vrednost življenjskosti in ponujajo možnost za vrhunske igralske stvaritve.

BARBARA: Suzi, kaj si kupila? Jaz sem samo drobnarije za kuhinjo, nekaj, kar je poceni, pa sploh ne rabim. Logično, ane? Ti pa si kupila lepo vrtečo lučko, si rekla. Z zvezdicami in medvedki. Kaj imaš? Fantka, punčko? SILVA: Fantka. Daj malo logike vklopi! Rekla je, da je lučka modra. Modro za fantke, roza pa za punčke. SUZANA (*zelo resno*): Nimam otroka. Nimava ga še. Mislim ... Kupila ga bova. Fantka. Rada bi ga kupila, pa v takem trgovinskem centru še ni take trgovine.

Silva in Barbara otrpneta.

Suzana čez čas resno nadaljuje.

SUZANA: Sem spraševala. Spodaj na informacijah. So rekli: *Gospodična, tega oddelka še ni. Mogoče kje drugje, na Dunaju, smo slišali, pa v Parizu. Pri nas pa še ne. Ampak delamo na tem. Ker želje strank so za nas zakon. Prav, sem rekla, bom pa počakala.*

SIMONA SEMENIČ: SEDEM KUCHARIC, ŠTIRJE SOLDATI IN TRI SOFIJE

Dramsko besedilo *sedem kuharic, štirje soldati in tri sofije* je pronicljiva drama, ki domala že presega dramsko formo in se spogleduje z narativnostjo. Besedilo nima didaskalij, te so vpete v sam dramski dialog. Dramo zaznamuje izrazita zvočna podoba.

Posvečena je spominu na tri izjemne ženske, aktivistke: Sophio Magdaleno Scholl, revolucionarko Sofijo Perovskajevo in matematičarko Marie-Sophie Germain. Vse tri so v drami obsojene na smrt z obglavljanjem. Dramsko dogajanje je postavljeno med sedem kuharic, med sedem pričevalk človeške zgodovine, ki pripravljajo hrano za vojake, ki se bojujejo na fronti. Medtam ko lupijo krompir in komentirajo dogajanje, se nam razpre vsa beda človekove nravi in vojnega časa.

Drama obsoja vojno, komformizem in eliminacijo ljudi, ki s svojo akcijo izstopajo iz povprečja.

Sedem kuharic predstavlja komformizem, ki hrani vojni stroj, tega pa predstavljajo vojaki, ki obenem zatirajo upor do obstoječega režima. Upor predstavljajo Sofije. Drama izpostavlja tudi žensko vprašanje. Ni naključje, da so kuharice, predstavnice komformizma, ženske. Ženske, ki ne prenesejo, da bi bile ženske uspešnejše od njih. Če bi ženske volile ženske, bi bile ženske v politiki močnejše zastopane in mogoče bi bil tudi svet manj surov. Kjub težki tematiki je drama napisana lahkotno, duhovito in tekoče ter ponuja pravi uprizoritveni izziv.

ta debela
češplje, dajte že mir
alo, delat, manj čvekat, več naredit
naj se praskajo, uni tam gor, če jim paše
ta zamišljena
uni tam gor
ta debela
ampak če mi ne skuhamo, bojo naši soldati lačni
nimamo se cajta ukvarjat z unimi tam gor
ta pedantna
kruha ne naredi moka, ampak roka
ta debela
tako
delat je treba!
in to hitro, da bojo imeli fantje kaj za jest, ko se vrnejo
ta jeznorita
če se vrnejo
ta dolgocajtna
tisti, ki se vrnejo pač

ROK VILČNIK - ROKGRE: TARZAN

»Eksotična drama« *Tarzan* se dogaja v pravi džungli, čeprav ima ta precej značilnosti sodobnega urbanega in opustošenega sveta. V izvorno rajsko situacijo, ki jo motijo samo osamljenost in ljubosumnost Jane, najbolj na opičjo »mater« in Čito kot vzvišeno ljubavno poglavje iz Tarzanovega življenja, vdre pohlep. In takoj za njim civilizacija, delovni stroji, ekološko opustošenje. Skušnjavec tokrat ni kača, temveč hijena Mike, ki na terenu zasluti zlato in je za njegovo eksploatacijo pripravljen na vse. Spre zakonca, z uglajenimi manirami in bleščečim nastopom očara Jane in poskuša zavladati džungli.

Tarzan je spisan kot niz absurdnih, pa vendar tudi skoraj domačih in prepoznavnih replik, kakršnih se v monotonem, pa vseeno napetem zakonskem vsakdanu hitro nabere ... Kot v basni, kjer živali dobijo poteze ljudi, so tudi v komediji poštene divjaki, čeprav z lordskimi koreninami, pravzaprav sleherniki, drugi pa so utelešenje nevrotične želje po napredku. Duhovito prehajanje in drsenje med obema legama povzroči nemalo zaostrenega humorja in jedko kritiko sveta, v katerem je vse mogoče, dokler je le mogoče koga zapeljati in ga izpostaviti pogubnemu obetu zlata.

JANE: In ti bi rad imel otroka v takšnem.

TARZAN: Čita je vmes že trikrat skotila.

JANE *besno*: Kaj ti meni to očitaš? Mi to očitaš?!

TARZAN: Ne. Samo rekel sem pač.

JANE: In kje zdaj so ti njeni pamži? No, kje?

TARZAN *molči*.

JANE: Dva je ubil divji lovec, eden pa je v živalskem vrtu.

TARZAN: Glej, ne bi ...

JANE: Kako si bil žalosten, ko so ga odvedli v živalski vrt. Še obiskat si ga hotel.

TARZAN: Čita me je prosila.

JANE: A zdaj je pa naenkrat toliko človečnosti v njej. A ni samo navadna opica?

TARZAN *se raje izogne tej temi*: Sicer pa ne vem, zakaj to toliko pogrevaš, saj najinega ne bi dali v živalski vrt.

JANE: Misliš? Spomni se samo, kako se tebe kazali.

TARZAN: Pa dobro, takrat še nisem znal govorit.

JANE: In kdo te je naučil?

TARZAN: Ti. Saj sem ti hvaležen, ampak ...

JANE: Nič ampak. Tebi je vse tako enostavno. Človeški otrok pa ni opica. Morala bi ga naučit hodit, ne pa plezat. Kaj naj ga na vsaki veji pazim?

TARZAN: Če pa veš, da spodaj ni varno.

JANE: Sita sem te prekleto džungle.

TARZAN: Pa pokliči na obisk koga iz Londona.

JANE: Če se pa bojijo.

TARZAN: Daj no, kaj se bojo bali – saj sem jaz tu. Gospodar džungle! A – a – a – aaaaa!

Se tolče po prsih in pije. Jane si zatisne ušesa.

MATJAŽ ŽUPANČIČ: PESMI ŽIVIH MRTVECEV

Igra Pesmi živih mrtvecev prinaša jedko in sarkastično, a žal tudi zelo natančno podobo današnjega sveta. V njej smo priča sestanku »strokovno-politične« komisije, ki se je zbrala, da bi preučila nenavaden, že kar absurden incident. A namesto da bi se komisija spopadla s samim problemom, se izmika, izgublja v proceduralnih vprašanjih, išče rešitev v protokolu in procesni zakonodaji, podleže osebnim preferencam in muham ter v skorajda perverzнем ukvarjanju s seboj popolnoma pozabi na svojo nalogo. In medtem ko ta in verjetno številne podobne komisije v institucijah sestankujejo, se ljudje zunaj, čedalje bolj nemočni v vsakdanjem spopadanju s konkretnimi materialnimi, zdravstvenimi in najrazličnejšimi drugimi težavami, spreminjajo v nekakšne žive mrtvece. Gon po preživetju imenujejo optimizem in sploh ne opazijo, da pravzaprav ne živijo več.

Igra je spretno izpisana in izjemno duhovita, a njen črni humor se izzivalno preliva v pretresljivo podobo globoko razcepljenega sveta, v katerem »komisije« nikoli ničesar ne rešijo, življenje tistih, za katere so zadolžene, pa se ob vsej brezbriznosti in krutosti neizprosno izteka.

PAVLOVA: Koliko je star?

REFERENT: Nekaj čez dvajset. Če je podatek točen.

KOMOBRAN: Mulc, tako rekoč.

KOZINSKI: Zakaj je umrl?

KOMOBRAN: Kot da je to važno! Nismo zato tukaj, to vsi vemo.

KOZINSKI: Vseeno me zanima. Če dovolite.

REFERENT: Prevelika doza ... če že vprašate.

DR. PEDLBUŠ: Narkoman?

PAVLOVA: Doza solzivca.

ŠELIGOVA NAGRADA

Za Šeligovo nagrado za najboljšo uprizoritev festivala po izboru žirije se potegujejo predstave, ki jih selektor uvrsti v tekmovalni program.

Selektor letošnjega festivala je Gregor Butala, predstave v tekmovalnem programu pa bo ocenjevala mednarodna žirija v sestavi: **Zala Dobovšek**, kritičarka in dramaturginja, **dr. Milivoje Mladenović**, publicist, dramatik, predavatelj, umetniški vodja gledališča Sterija in selektor festivala Vršačka jesen, in **Alja Predan**, dramaturginja in direktorica Festivala Borštnikovo srečanje.

TEDEN SLOVENSKE DRAME 2015: ISKANJE TEHTNEGA RAVNOVESJA

GREGOR BUTALA, SELEKTOR 45. TEDNA SLOVENSKE DRAME

V drugem letu selektorstva sem pri oblikovanju tekmovalnega in spremljevalnega programa Tedna slovenske drame izhajal iz nabora skupno osemindesetih predstav, ki so v obravnavanem obdobju (v pretežni večini gre za produkcije, ki so imele premierno izvedbo v minulem koledarskem letu) nastale na podlagi uprizoritvenih predlog slovenskega izvora (tako izrazito splošna oznaka je tudi tokrat na mestu, saj je le dobra polovica predstav nastala na podlagi besedil, ki bi jih lahko opredelili kot »dramska« v običajnem pomenu), pri čemer se jih je na festival uradno prijavilo dvaintrideset. Količina je skoraj identična lanski (takrat sem izbiral med petinštiridesetimi uprizoritvami), kar daje slutiti, da se je število predstav, ki letno nastanejo po domačih predlogah, vsaj deloma ustalilo – in da se tudi siceršnji delež, ki ga zavzemajo v celoti slovenske gledališke produkcije, ne spreminja pretirano.

Razmeroma velik del obravnavane produkcije (skoraj tri četrtine), sploh v primerjavi s preteklim letom, je bil uprizorjen na odrih slovenskih gledaliških ustanov (leta 2013 je bila v institucionalni krajini producirana zgolj tretjina predstav v naboru), vendar pa velja pri tem omeniti, da je šlo v številnih primerih za koprodukcije z neinstitucionalnimi producenti – pri teh je nastala tudi glavnina preostalih projektov; produkcij polprofesionalnih in ljubiteljskih skupin je na tokratnem seznamu le malo. Izrazitejše zanimanje javnih gledaliških zavodov za pripravo del po slovenskih predlogah (pogosto tudi v skupni produkciji) se kaže še v tem, da lani sploh ni bilo gledališke ustanove, ki ne bi imela na repertoarju vsaj ene predstave, osnovane na slovenskem besedilu, pri čemer so v nekaterih (SNG Drama Ljubljana, Slovensko mladinsko gledališče) uprizoritve, ki so izhajale iz domačih predlog, obsegale kar polovico vsega programa ali še več – čeprav ne vselej enako uspešno.

Na splošno bi morda lahko rekli, da je bil tokratni nabor (kar je glede na povečano institucionalno prisotnost nemara razumljivo ali celo pričakovano) nekako bolj »konvencionalen« od lanskega, ko je po »kласičnih« dramskih besedilih iz zgodovine slovenske dramatike nastalo razmeroma malo predstav, število postavitev predhodno že uprizorjenih dramskih del pa je bilo skoraj zanemarljivo, saj so izrazito prevladovale krstne izvedbe novih dram oziroma predstave, ki so v (in za) gledališko uprizarjanje prevajale izvorno »nedramske« predloge. Slednjih sicer niti tokrat ni malo, večinoma pa se napajajo v poeziji (Kosovel, Zajc) ali literarnih predlogah v širšem smislu (romani, teoretska besedila) ter – še zlasti v različnih avtorskih projektih – osebni intimi nastopajočih. Precej je bilo krstnih uprizoritev (novih ali manj novih) dramskih besedil (na primer 1981, *Lizistrata*, *Križ*, *Srce na dlani*, *Hotel Modra opica*, *Vorkšop na Moljera* idr.), dovolj trdno mesto pa je obenem našla historična slovenska dramatika (Cankar, Levstik, Smole). Po letu, ki so ga zaznamovali predvsem »enkratni«, iz samih izvajalcev izhajajoči projekti in novosti, se zdi, da ponuja celota uprizarjanja slovenske dramske pisave nekoliko bolj »uravnoteženo« podobo, tako po tipu produkcije same kot po paleti estetskih in vsebinskih preferenc. Poudarek na tematiziranju aktualne družbene stvarnosti, ki je opazno izstopal v letu poprej, je sicer še vedno prisoten, vendar ga v siceršnji žanrski pestrosti enakovredno dopolnjuje širši nabor vsebin, tudi tistih »večnih«; v konkretnjši premislek sveta in časa, ki ju živimo, pa se uprizoritve – atomizirani dobi primerno – pretežno podajajo skozi majhne, individualizirane zgodbe, v katere slika celote pogosto preseva le po koščkih, vsej raznovrstnosti gledaliških postopkov in poetik navkljub.

SELEKTOR JE V TEKMOVALNI PROGRAM UVRSTIL NASLEDNJE PREDSTAVE:

1. NEJC VALENTI, SREČKO KOSOVEL: *POSTANI OBCESTNA SVETILKA (SREČKO KOSOVEL)*; REŽIJA ANDREJ JUS; SNG NOVA GORICA;
2. SIMONA SEMENIČ: *1981*; REŽIJA NINA RAJIČ KRANJAC; GLEDALIŠKA SKUPINA MLADIH/AGRETT IN GLEDALIŠČE GLEJ;
3. IVAN CANKAR: *KRALJ NA BETAJNOVI*; REŽIJA EDUARD MILER; SNG DRAMA LJUBLJANA IN DRAMA SNG MARIBOR;
4. MAJA HADERLAP: *ANGEL POZABE*; REŽIJA IGOR PISON; SNG DRAMA LJUBLJANA;
5. SVETLANA MAKAROVIČ: *MRTVEC PRIDE PO LJUBICO*; REŽIJA JERNEJ LORENCI; PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ IN MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ;
6. AVTORSKI PROJEKT INICIATIVE ZA RAZVOJ MOKUMENTALISTIČNEGA GLEDALIŠČA: *MARIE CURIE – HYSTÉRIE*; REŽIJA TINA VRBNJAK; KUD SNG IN SNG DRAMA LJUBLJANA;
7. DOMINIK SMOLE: *ZLATA ČEVELJČKA*; REŽIJA ANJA SUŠA; MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO;
8. MIHA NEMEC, NEJC VALENTI: *HOTEL MODRA OPICA*; REŽIJA MIHA NEMEC; MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ IN SNG DRAMA LJUBLJANA.

NAGRADA ZA MLADEGA DRAMATIKA

Prešernovo gledališče na Tednu slovenske drame od leta 2012 podeljuje tudi nagrado za mladega dramatika. Zanj konkurirajo nova slovenska dramska besedila avtorjev, starih do trideset let. Avtor, ki konkurira za nagrado za mladega dramatika, ne more istočasno poslati istega besedila na natečaj za nagrado Slavka Gruma. O nagradi, ki bo podeljena na sklepni slovesnosti, bo odločala žirija v sestavi: režiserka **Renata Vidič** (predsednica), kritik **Matej Bogataj**, dramaturginja in prevajalka **Darja Dominkuš**, igralka **Vesna Jevnikar** ter režiser in literat **Marko Sosič**.

BESEDILA, KI SO PRISPELA NA NATEČAJ ZA NAGRADO ZA MLADEGA DRAMATIKA 2015:

1. KATJA GOREČAN: *MOLČI FRIDA*
2. SANDI JESENİK: *INTERPRETACIJA SANJ ALEXANDRA McQUERA ALI ŽENSKA SE NE RODIŠ, TO ŠELE POSTANEŠ IN IZGUBLJENI ISKALEC GRADU*
3. MITJA LOVŠE: *CIMCIPELONIKA*
4. KATJA MARKIČ: *PTICE SELIVKE*
5. URŠKA SAJKO: *FUJ, VLAČUGA*
6. URŠKA TAUFER: *IZPOVED NEKEGA POŠTARJA ALI LETO 2014*
7. ŽAN ŽVEPLAN: *MENTOR*
8. ŽAN ŽVEPLAN: *SUCCUBUS*

Nagrajeno besedilo bo v sodelovanju s Slovenskim gledališkim inštitutom predstavljeno v obliki bralne uprizoritve.

(pa še logotip SLOGI)

GRÜN-FILIPIČEVO PRIZNANJE

Prešernovo gledališče Kranj kot organizator Tedna slovenske drame podeljuje priznanje za dosežke v slovenski dramaturgiji v preteklih desetih letih. Grün-Filipićevo priznanje je ime dobilo po dveh pomembnih slovenskih dramaturgih, esejistih, gledaliških teoretikih in utemeljiteljih sodobne institucionalne dramaturgije na Slovenskem, Herbertu Grünu (1925–1961) in Lojzetu Filipiču (1921–1975). Podeljuje se od leta 1979, od leta 2003 bienalno.

Dobitnika bo med prispelimi predlogi izbrala strokovna žirija v sestavi: režiserka **Renata Vidič** (predsednica), kritik **Matej Bogataj**, dramaturginja in prevajalka **Darja Dominkuš**, igralka **Vesna Jevnikar** ter režiser in literat **Marko Sosič**. Priznanje bo podeljeno na sklepni slovesnosti.

NAGRADA OBČINSTVA

Nagrado občinstva podeljujemo v sodelovanju z Mestno občino Kranj in *Gorenjskim glasom* od leta 2006. Zanj se potegujejo vse predstave iz tekmovalnega, spremljevalnega in mednarodnega programa, prejme pa jo uprizoritev, ki dobi najvišjo oceno gledalk in gledalcev.

Glasovanje bo tudi letos potekalo neposredno po vsaki predstavi z glasovalnimi listi (anonimno ali neanonimno), ki bodo na voljo v foajeju. Prav tako bodo glasovalni listi objavljeni v vsaki številki *Gorenjskega glasu*, ki bo izšla med festivalom. Med neanonimnimi ocenjevalci bomo izžrebali pet nagrajencev, ki jim bo Prešernovo gledališče Kranj poklonilo gledališki abonma za sezono 2015/2016, *Gorenjski glas* pa polletno naročnino na časopis.

SLOVESNO ODPRTJE 45. TEDNA SLOVENSKE DRAME

"Dogodek je tu, dogodek imate v mestu"

Festival se bo začel s podelitvijo nagrad Združenja dramskih umetnikov Slovenije in s premiero krstne uprizoritve drame, ki je na 43. tednu slovenske drame prejela Grumovo nagrado, in to v izvedbi domačega gledališča.

OTVORITVENA PREDSTAVA EVALD FLISAR: KOMEDIJA O KONCU SVETA

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

*"Majerhold: To ni čas za farse. Resničnost zahteva resne drame.
Joe Orton: Resničnost je farsa. Kje pa ste živeli doslej, da vam to še ni jama?"*

Dramatik Evald Flisar se v *Komediji o koncu sveta*, za katero je leta 2013 prejel Grumovo nagrado, na nevsiljiv način ukvarja z najbolj aktualnimi globalno-lokalnimi ekološkimi temami.

Komedija o koncu sveta me je v hipu pritegnila zaradi svoje metaforične aktualnosti in ironičnega pogleda na svet in človeško delovanje. Konec sveta je pred vrati in grozeče nabija po njih. Akterjem Komedije pa se plete po glavi, kako bi lahko s tem kaj zaslužili.

(Janez Burger)

Komedija o koncu sveta je farsa o farsu, znotraj katere je še ena farsa. Je farsa, kot je naša resničnost farsa, čeprav, kot se izrazi njen junak, »ni čas za farse. Resničnost zahteva resne drame.« Resničnost zahteva, kakor avtor natančno ugotovi, da se vprašamo o koncu sveta, da se vprašamo, ali bo treba zasaditi in ograditi lasten zelenjavni vrt ali še naprej saditi le travo – in jo preprodajati ... Natanko to se na obrobju mesta v hiši z zapuščenim vrtom, na skoraj beckettovskem prizorišču sprašujejo štiri osebe, vse zaznamovane s svojo namišljeno gledališko resničnostjo, a vendar vse zlahka prepoznavne iz naše neposredne resničnosti. Podnajemnik Joe Orton, nerealiziran dramatik, lastnica Elvira, nerealizirana igralka, novi podnajemnik Majerhold, okoljski znanstvenik

pod krinko, in Konjevič, človek z različnimi izmišljenimi identitetami, se o namembnosti vrta in reševanju sveta ne morejo sporazumeti in tako nam avtorjeva vse prej kot optimistična dramska napoved načina reševanja aktualnih težav družbe na pragu konca sveta daje jasno vedeti, da bodo v bitki načelnih inovatorjev in brezvestnih zaslužkarjev kakor že tolikokrat in kljub apokaliptičnim napovedim zmagali slednji. Zraven pa se ob tem dramskem besedilu s spretno izpisanimi dialogi in polnem aforizmov ter inteligentnih besednih iger sprašujemo, kaj je v njem in tudi sicer sploh resnično, kdo je pristen in kdo se skriva pod krinko, in predvsem, ali je konec sveta prihajajoča realnost ali zgolj kulisa bitke med različnimi interesi, bitke, v kateri so v ilegali tako revolucionarni znanstveniki kot izkoriščevalski dobičkarji. *Komedija o koncu sveta* se tako na nevsiljiv in svež način ukvarja z najbolj žgočimi globalno-lokalnimi temami ter nam živo odsliskava domače in tuje stanje duha, ob tem pa daje slutiti, da je ves svet le oder in da zato morda nikoli ne bomo poznali odgovora na vprašanje iz naslova nikoli napisane Ortonove drame: »Zakaj so propadle vse kurčeve vrednote?«

(povzeto po utemeljitvi strokovne žirije za Grumovo nagrado)

Pisatelj, dramatik, esejist, urednik, prevajalec Evald Flisar je prejel nagrado Prešernovega sklada in Župančičevo nagrado za življenjsko delo. Njegova besedila so prevedena v triintrideset jezikov, med njimi angleški, nemški, češki, arabski, bengalski, hindi, malajski, marati, indonezijski, nepalski, islandski, španski, turški, grški, italijanski, japonski, kitajski itd. Njegove drame redno uprizarjajo poklicna gledališča po vsem svetu (samo v zadnjih dveh letih so jih na oder postavili v Avstriji, Belorusiji, Egiptu, Indiji, Indoneziji, Bosni in Hercegovini, Srbiji, na Tajvanu in na Japonskem). V Prešernovem gledališču Kranj so leta 2004 krstno uprizorili njegovo dramsko besedilo *Nora Nora*, tri leta pozneje pa še *Akvarij*; obe predstavi je režiral Dušan Mlakar.

REŽISER JANEZ BURGER SCENOGRAFIJA NUMEN KOSTUMOGRAF ALAN HRANITELJ GLASBA DRAGO IVANUŠA GIB MAGDALENA REITER
LEKTORICA IRENA ANDROJNA MENCINGER

IGRAJO: JOE ORTON, 25 ALJOŠA TERNOVŠEK/MIHA RODMAN ELVIRA, 48 VESNA JEVIČNIKAR MAJERHOLD, 55 PETER MUSEVSKI KONJEVIČ, 50
BORUT VESELE

PREMIERA 27. MAREC 2015, OTVORITVENA PREDSTAVA 45. TEDNA SLOVENSKE DRAME

NEDELJA, 27. MAREC, OB 19.30 V PG KRANJ

TEKMOVALNI PROGRAM

IVAN CANKAR: KRALJ NA BETAJNOVI

SNG DRAMA LJUBLJANA IN DRAMA SNG MARIBOR

"In dali boste krano z glave, jeglo z roke!"

Zgodba o brezobzirni volji do politične in ekonomske moči je, kot kaže, v slovenski zgodovini nenehno navzoča. Zato se slovensko gledališče tudi nenehno vrača k tej Cankarjevi drami in marsikatera uprizoritev kaže naš spreminjajoči se odnos do oblasti. Eduard Miler in Žanina Mirčevska sta v zadnjih sezonah že nekajkrat uspešno pripravila svež pogled na klasična besedila in tako tudi zasnova tokratnega *Kralja na Betajnovi* prinaša nov, morda nekoliko nepričakovan pogled na povzpetništvo brez morale. Jožef Kantor postane, kar postane, predvsem zato, ker vsi, vključno z žrtvami, pristajajo na sistem, v katerem se eden lahko povzpne nad druge.

»Ne, Cankar ni bil prerok. Bil je prekleto dober diagnostik ... Ko bi umetnik vstal v življenje in si ogledal današnjo dolino šentflorjansko, bi videl, da je vse po starem.«

(Andraž Gombač, *Primorske novice*)

REŽISER EDUARD MILER DRAMATURGINJA, AVTORICA PRIREDBE IN SONGOV ŽANINA MIRČEVSKA SCENOGRAF BRANKO HOJNIK KOSTUMOGRAFKA JELENA PROKOVIČ AVTOR GLASBE BOŠTJAN GOMBAČ KOREPETITOR JOŽE ŠALEJ KOREOGRAF IVAN PETERNELJ LEKTORICA TATJANA STANIČ OBLIKOVALEC LUČI PASCAL MÉRAT ASISTENTKI KOSTUMOGRAFKE KATJA MAGISTER IN TEA BAŠIČ ASISTENTKA DRAMATURGINJE (ŠTUDIJSKO) TJAŠA MISLEJ ASISTENTKA LEKTORICE (ŠTUDIJSKO) KRISTINA MIHELJ NOTNI ZAPIS MARKO BRDNIK

IGRAJO: JOŽEF KANTOR, FABRIKANT JERNEJ ŠUGMAN HANA, KANTORJEVA ŽENA ZVEZDANA MLAKAR FRANCKA, KANTORJEVA HČI NINA IVANIŠIN NINA, SORODNICA KANTORJEVA TINA VRBNJAK KRNEC, NEKDANJI ŠTACUNAR IN KRČMAR MARKO OKORN MAKS, KRNECOV SIN VLADIMIR VLAŠKALIČ/MARKO MANDIČ ŽUPNIK ALEŠ VALIČ FRANC BERNOT, POSESTNIK ALJAŽ JOVANOVIČ SODNIK VALTER DRAGAN SODNICA BARBARA ŽEFRAJN ADJUNKT KRISTIJAN OSTANEK LUŽARICA MAJA KONČAR KOPRIVEC NEJC ROPRET KANTORJEV OSKRBNIK MATIJA STIPANIČ

PREMIERI 6. FEBRUAR 2014 (SNG DRAMA LJUBLJANA), 28. FEBRUAR 2014 (DRAMA SNG MARIBOR)

NEDELJA, 29. MAREC, OB 19.30 V SNG DRAMA LJUBLJANA

PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 40 MINUT IN NIMA ODMORA.

ZA OGLED PREDSTAVE BO ORGANIZIRAN AVTOBUSNI PREVOZ, ODHOD OB 18.30 IZ PRED HOTELA CREINA.

FOTO: PETER UHAN

MAJA HADERLAP: ANGEL POZABE

NASLOV IZVIRNIKA: ENGEL DES VERGESSENS / KRSTNA UPRIZORITEV PRIREDBE
SNG DRAMA LJUBLJANA

"Veš, če te je v gozdu strah, je treba peti partizanske pesmi."

Roman Maje Haderlap je ob izidu doživel izjemen sprejem, saj je v njem literarno domišljeno, poetično in subtilno povedala zgodbo, ki je ostajala na robu družbenega spomina, še posebej v Avstriji. Usodo manjšinske skupnosti koroških Slovencev pripoveduje skozi avtobiografsko družinsko kroniko, ki sega od druge svetovne vojne do sedanjosti, vanjo pa so vpletene vse velike sile in ideje, ki so usodno vplivale na položaj skupnosti in njenih posameznikov, med njimi pa imajo največjo težo travme, povezane z drugo svetovno vojno in časom po njej. Avtorica v lirični osebni izpovedi spregovori o spominih: svojih, družinskih, kolektivnih, ubesedenih in zamolčanih. Odrska priredba je romanu dodala novo dimenzijo, notranjemu svetu pa zunanjo podobo v izvrstnih, premišljenih igralskih interpretacijah.

»Ko se predstava *Angel pozabe* v režiji in priredbi Igorja Pisona sklene v svoji mehkobni spravi, gledalec pod vplivom prvovrstne gledališke izkušnje le stežka razbere, od česa je pravzaprav najbolj 'zadet'. Je to zaradi natančno zamišljene priredbe romana; zaradi na videz pridušene in nazorsko nepristranske režije, ki je razlog, da se zgodba izriše v vsej svoji čutni in politični pretresljivosti?

Je to zaradi sunkov biografske resničnosti, ki prek fikcije znova vzniknejo kot živo verjetne podobe? Nedvomno zaradi vsega naštetega, a kronanje dogodka je pripisano izvrstni igralski zasedbi, ki v sebi nosi nalezljivo žarišče popolnega užitka v igranju.«

(Zala Dobovšek, *Delo*)

REŽISER IN AVTOR PRIREDBE IGOR PISON PREVAJALEC ŠTEFAN VEVAR DRAMATURGINJA EVA KRAŠEVEC SCENOGRAFKA PETRA VEBER
KOSTUMOGRAFKA BELINDA RADULOVIČ SKLADATELJ LAREN POLIČ ZDRAVIČ LEKTORICA TATJANA STANIČ OBLIKOVALCA LUČI PETRA VEBER,
IGOR PISON

IGRAJO: ONA BARBARA CERAR BABICA, MAMA SAŠA PAVČEK OČE JANEZ ŠKOF

PREMIERA 14. MAREC 2014 (MALA DRAMA)

PONEDELJEK, 30. MAREC, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ

PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 40 MINUT TER NIMA ODMORA.

ZA OGLED PREDSTAVE BO ORGANIZIRAN AVTOBUSNI PREVOZ, ODHOD OB 18.30 IZ PRED HOTELA CREINA.

FOTO: PETER UHAN

AVTORSKI PROJEKT INICIATIVE ZA RAZVOJ MOKUMENTARISTIČNEGA GLEDALIŠČA: MARIE CURIE — HYSTÉRIE

MOKUMUZIKAL
KUD SNG IN SNG DRAMA LJUBLJANA

*"Vsi smo histerični. Ti si histeričen, ti si histerična, jaz sem histeričen.
Vsi smo histerični. Vsi smo histerični, vsi smo histerični!"*

V mokumentaristični drami, ki skozi prepletanje zgodovinskih dejstev in fikcije meče novo luč na stvarnost, se soočata znanstveni, racionalni pogled na svet in psihotično stanje. Ustvarjalce je navdihnil roman *Knjiga o Blanche in Marie* švedskega prozaista in dramatika Pera Olova Enquista o fiktivnem prijateljstvu med resničnima zgodovinskima osebnostma. V odorskem srečanju med prvo damo laboratorijev, dvakratno nobelovko Marie Curie, in znano histerično pacientko, srečanju, do katerega v resnici nikoli ni prišlo, se soočita dve viziji sveta. Na eni strani logična, racionalna, znanstvena resnica zunanjega sveta in ekspresivni izraz notranjega čustvenega sveta. V interpretaciji ene igralk se skozi dve različni ženski pokaže, kako presenetljivo blizu sta si obe viziji.

Predstava je nastala kot prva produkcija nove programske platforme ljubljanske Drame s pomenljivim imenom Laboratorij, ki postaja prostor za novo gledališko in igralsko izraznost.

»Prevzela je nase težo igre, in to s paradoksalno lahkotnostjo, seveda zgolj navidezno, a vendarle fluidno in lucidno, prizadeto in igrivo, komunikativno in poantirano. Rojstvo igralk iz duha histerije, bi lahko rekli.«

(Blaž Lukan, *Dialogi*)

IDEJNA ZASNOVA TINA VRBNJAK DRAMATURGINJI EVA KRAŠEVEC, NINA ŠORAK SCENOGRAF IN AVTOR VIDEA VASJA LEBARIČ AVTOR GLASBE LAREN POLIČ ZDRAVIČ STROKOVNA SODELAVKA ZA ZGODOVINSKE OKOLIŠČINE ANJA PIRNAT LEKTORICA TATJANA STANIČ OBlikovalec LUČI VLADO GLAVAN OBlikovalec VIDEA SANDI SKOK PRODUCENTKA KUD SNG MIJA ŠPILER

IGRA: TINA VRBNJAK IGRALKA V REKLAMI NINA IVANIŠIN HARMONIKAR V *LAJNI BARBARSTVA* UROŠ JEZDIČ

PREMIERA 17. MAJ 2014 (LEVI ODER)

TOREK, 31. MAREC, OB 17.30 V SNG DRAMA LJUBLJANA

PREDSTAVA TRAJA 75 MINUT IN NIMA ODMORA.

ZA OGLED PREDSTAVE BO ORGANIZIRAN AVTOBUSNI PREVOZ, ODHOD OB 16.30 IZ PRED HOTELA CREINA.

SVETLANA MAKAROVIČ: MRTVEC PRIDE PO LJUBICO

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ IN MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ

"Ne moreš biti malo ti, malo katera druga. Ne moreš biti malo njegova, malo onega drugega. Sreče mora ostati scela. Si razumela?"

Številne predstave, ki jih srečujemo na Tednu slovenske drame, zajemajo snov iz zgodovine, letošnje še posebej. Druge pa na oder postavljajo intimne, lirčne trenutke iz nadčasnega, zunaj tega sveta. Predstava Prešernovega gledališča seže daleč nazaj, v čas pred zgodovino, v čas mitov, hkrati pa odpira okno v večno vprašanje ljubezni in smrti. Iz ljudske zgodbe se preko pesniške interpretacije znova rodi v predstavi, ki z vsemi gledališkimi močmi ohranja izvirno poetičnost fabule, njen temno sladki prizvok iz davnine. Režija Jerneja Lorencija je pomembno mesto namenila glasbi Branka Rožmana. Ta postane nosilka dramskega naboja, v folklorno obarvanih songih predstava izvrstno ohranja nit, ki se je pletla pred zgodovinskim časom. Z zgodbo o mrtvem ljubimcu in izpraznjenem življenju tako kakor mit spregovori o tem, kaj nas žene, kako razumemo svet in kaj se spopada v naših dušah.

»Z močno karakterizacijo nastopajočih oseb jo [dramo Svetlane Makarovič, op ur.] tokratna odrska realizacija pred gledalca postavi skorajda kot koncertno dramo z minimalnimi gibalnimi intervencijami, ki se vlivajo v čiste in dovršene gledališke prizore, gledalca pelje po sledih golega gledališča, katerega bit in bistvo sta združena v igralcu. Temu se pridružuje še glasba, petje, spremljano s harmonikami. Tudi tu se zgodi presežek v trenutku, ko glasba sama prevzame vlogo dramskega dejanja in smo priča dialogu med inštrumenti. Vse je jasno, natančno, pomensko izčiščeno.«

(Petra Tanko, Radio Slovenija)

REŽISER JERNEJ LORENCI ASISTENT REŽISERJA IN KOREOGRAF GREGOR LUŠTEK SKLADATELJ BRANKO ROŽMAN DRAMATURGINJA MARINKA POŠTRAK SCENOGRAF BRANKO HOJNIK KOSTUMOGRAFA BELINDA RADULOVIČ LEKTORICA MAJA CERAR OBlikovalec SVETLOBE DRAGO CERKOVNIK OBlikovalec MASKE MATEJ PAJNTAR

IGRAJO: PRVA MICIKA ANA URBANČ K. G. DRUGA MICIKA VESNA PERNARČIČ ANŽEL MIHA RODMAN MLINARJEV ALJOŠA TERNOVŠEK MATI DARJA REICHMAN SVETI TADEJ BORUT VESELKO MRTVA MLINARICA VESNA JEVIKAR JUDITA JUDITA POLAK K. G. CIRIL CIRIL ROBLEK K. G.

PREMIERI 27. MAREC 2014 (PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ), 16. APRIL 2014 (MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ)

TOREK, 31. MAREC, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 45 MINUT IN NIMA ODMORA.

FOTO: PETER UHAN

MIHA NEMEC, NEJC VALENTI: HOTEL MODRA OPICA

ČLOVEŠKA KOMEDIJA / KRSTNA UPRIZORITEV
SNG DRAMA LJUBLJANA IN MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ

"Sem rebel, da ti moral Dramo voditi Candar"

Da je slovenska kulturna zgodovina gledališko zanimivo gradivo, je ustvarjalni dvojec Miha Nemeč in Nejc Valenti dokazal že v dveh predstavah, ki smo ju videli na Tednu slovenske drame, *Liferanti* in *Rokovnjači*; slednji so osvojili Šeligovo nagrado za najboljšo uprizoritev festivala. Zgodovine na odru ne poustvarjata iz akademsko historičnih razlogov, pač pa zato, ker se v dilemah in dramah preteklosti kažejo tudi te, ki jih živimo danes. Tako ali tako se zdi, da Slovenci veliko zgodb iz preteklosti igramo vedno znova, v bolj ali manj tragikomičnih variacijah.

Hotel Modra opica pogleda v čas, ko je v podaljšanih porodnih krčih raslo slovensko poklicno gledališče. V središču tega zorenja je bil prav gotovo Ignacij Borštnik, ki si je s svojim gledališkim ustvarjanjem prizadeval, da bi tudi slovenski teater stopil na prste in pogledal onkraj plank domačega vrtička. Pa je bil v tem svojem prizadevanju tako osamljen, da je pobral šila in kopita ter jo mahnil onkraj slovenskih meja, in našel tak kulturni prostor v Zagrebu, kjer so ga sprejeli povsem drugače. Ko pa je domači Taliji začela pojemat sapa, so poslali ponj, naj ji dá novega vetra. Gledališki junak je pogumno sprejel nalogo in spet padel v isto blato, iz katerega je nekoč že splezal.

V odrski različici te zgodbe bomo tako spet srečali vrle slovenske može iz junaških časov narodnega prebujanja, a kot je od avtorjev *Liferantov* pričakovati, ne bodo povsem taki, kot smo jih vajeni iz šolskih čitank.

»Morda je danes, nam sporočata Nemeč in Valenti, edini odnos do (naše) zgodovine mogoč le pod plaščem ironije in sarkazma, saj bi se drugače nemara znašli na nevarnem robu patosa in solzavosti?«

(Ivo Svetina, *Pogledi*)

REŽISER MIHA NEMEC DRAMATURG NEJC VALENTI KOSTUMOGRAFKA BJANKA ADŽIČ URSULOV SCENOGRAFKA PETRA VEBER SKLADATELJ TEO COLLORI LEKTOR ARKO KOREOGRAFKA LEJA JURIŠIČ OBlikovalka LUČI PETRA VEBER KOREPETITORKA ALEKSANDRA ČERMELJ OBlikovalka PRSTANA MARTINA LONČAR

IGRAJO: IGNACIJ BORŠTNIK GREGOR BAKOVIČ ZOFIJA BORŠTNIK MAJA SEVER GOSPA ČEŠARKOVA VERONIKA DROLČ FRAN GOVEKAR ALOJZ SVETE ETBIN KRISTAN ROK VIHAR CARA NEGRI MIRANDA TRNJANIN IVAN ŠTEFE BORIS MIHALJ IVAN TAVČAR ZVONE HRIBAR

PREMIERI 19. SEPTEMBER 2014 (MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ), 10. OKTOBER 2014 (SNG DRAMA LJUBLJANA – MALA DRAMA)

SREDA, 1. APRIL, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 2 URI IN 15 MINUT TER IMA EN ODMOR.

FOTO: PETER UHAN

SIMONA SEMENIČ: 1981

KRSTNA UPRIZORITEV

GLEDALIŠKA SKUPINA MLADIH/AGRFT UNIVERZE V LJUBLJANI, GLEDALIŠČE GLEJ

*"Danes, ko postajam pionir,
dajem častno pionirsko besedo ...
da bom hodil po poti najboljših,
cenil slavno delo partizanov in naprednih ljudi sveta,
ki želijo svobodo in mir."*

Rojeni na začetku osemdesetih so bili zadnja generacija pionirjev. Tisti, rojeni prej, se še danes spominjajo pionirske prisege in idealov, položenih vanjo. Zgodovina pa je krenila v drugo smer. V zgodbi, postavljeni v manjše mesto v časovnem razponu treh desetletij, se moralna praznina današnjega potrošniškega sveta sooči z ideologizirano preteklostjo in postavlja pred nas vprašanje, ali je bila preteklost nujna in ali je prihodnost res odprta. Kje so dinarji in pare? Kje so Lačni Franzi, Blondie, Abba, AC/DC, Haustorji? Kaj je 2013? Za kaj se borimo v 2013? K čemu stremimo? Kaj gradimo? V kaj verjamemo? Kaj cenimo? Kaj delimo? Kateri svet je boljši? Tisti, ki ga živimo, tisti, ki smo ga že preživel, ali ta, ki prihaja?

Drama Simone Semenič je bila na lanskem Tednu slovenske drame nominirana za Grumovo nagrado.

»Zev, ki je zazijala med duhom današnjega trenutka, ki ga zaznamujejo preračunljivost, materializem in korporativna logika, in preteklim duhom približka socialistične družbe, je režijsko poudarjen na način (re)miksanja, prek rezov in prehodov – prej prebliskov kot razvitih situacij, prej skic kakor zaključenih slik. Prav tovrstni pristop je razlog, da si bomo predstavo zapomnili.«

(Nenad Jelesijević, rtv.slo.si)

REŽISERKA NINA RAJIČ KRANJAC SCENOGRAF LUKA KREŽE AVTORICA GLASBE LEA ČEHOVIN KOSTUMOGRAF ANDREJ VRHOVNIK OBlikovalec svetlobe BORUT BUČINEL

IGRAJO: BORIS, PODOLGOVATO BITJE, ŠARMANTNI GOSPOD, EDO, DEBELUŠNI STRIC, DARKO, REŠEVALEC NEJC CIJAN CARLATTI LUKA, SREČKO, MARJAN, PLEŠASTI MOŠKI, DARKO, REŠEVALEC LOVRO FINŽGAR NADA, VESNA, LUKOVA MAMA, NONA, JAGODA LENA HRIBAR LUKOVA MAMA, NADA, STARKA PATRIZIA JURINČIČ MARIJA, ŠE BOLJ STARKA, JAGODA, MALČEK, VESNA, LUKOVA MAMA NATAŠA KESER PODOLGOVATO BITJE, JAGODA, MLADA PRODAJALKA, MARIJA, PRODAJALKA, MIČKENA, SUHCENA NONICA ANJA NOVAK ERIK, ZMAGO, ŠARMANTNI GOSPOD, REŠEVALEC NIK ŠKRLEČ NADA, MIČKENA, SUHCENA NONICA, VESNA, LUKOVA MAMA, NONA URŠKA TAUFER

PREDSTAVA 1981 JE PRODUKCIJA VII. SEMESTRA DRAMSKE IGRE IN GLEDALIŠKE REŽIJE NA AGRFT.
PREMIERA 27. JANUAR 2014 (GLEDALIŠČE GLEJ)

ČETRTEK, 2. APRIL, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ

FOTO: PETER UHAN

POSTANI OBCESTNA SVETILKA (SREČKO KOSOVEL)

SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠČE NOVA GORICA

*"Kaj ti bil človek, če ti je težko
biti človek? Postani obcestna
svetilka, ki tiho razsvetljuje
njegov svet na človeka."*

Srečko Kosovel je eden svetlejših utrinkov na zvezdnatem nebu slovenske poezije. Med svojim kratkim bleskom je njegova poezija posvetila v številne temačne kote človekovega bivanja in v njenem središču je tisto malo človeškega, kar je še ostalo od nas. Stodesetletnica Kosovelovega rojstva je botrovala nastanku predstave *Postani obcestna svetilka* – koncertu njegove poezije.

Ko so v preteklem stoletju šli ljudje na slovenske ulice, so pogosto odhajali s Kosovelovimi verzmi v srcu. Njegove besede so tako močne in hkrati tako univerzalne, da so si jih pogosto prilaščala politična gibanja in jim dajala pomene, ki so poudarjali njihov revolucionarni naboj.

Ustvarjalci predstave pa so si, nasprotno, želeli zaobjeti celoten spekter Kosovelove pesniške luči. Tako kot njegova poezija tudi gledališka predstava osvetljuje številne kote človeškega bivanja in kaže različne obraze človeka. Poslanstvo igralcev je v tem smislu enako pesnikovemu, z interpretacijo poezije še toliko bolj. V predstavi *Postani obcestna svetilka* se pesniška beseda in gledališče skupaj z glasbo združita v eno zgodbo. Zgodbo o človeku, o življenju ...

»Iz svojega zatočišča nagovarjajo tudi vse, sedeče 'po gledališčih, barih in kavarnah in drugih zabaviščih', a predvsem pošiljajo luč iz 'svojega novega sveta', sveta zatočišča, in tako izrisujejo človeka, v katerega verjamejo oziroma kakršen je ta zmožen biti.«

(Nika Arhar, *Delo*)

REŽISER ANDREJ JUS IZBOR BESEDIL IN DRAMATURG NEJC VALENTI SKLADATELJ BRANKO ROŽMAN LEKTOR SREČKO FIŠER SCENOGRAF DANIJEL MODREJ KOSTUMOGRAFIKA BELINDA RADULOVIC KOREOGRAFIKA BOJANA MIŠIČ OBLIKOVALEC SVETLOBE SAMO OBLOKAR OBLIKOVALEC ZVOKA MATEJ ČELIK

IGRAJO: ANA FACCHINI, KRISTIJAN GUČEK, MIHA NEMEC, ŽIGA SAKSIDA K. G., MARJUTA SLAMIČ, VLADIMIR HMELJAK

PREMIERA 8. JANUAR 2014 (MALI ODER)

SOBOTA, 4. APRIL, OB 17.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN NIMA ODMORA.

FOTO: PETER UHAN

DOMINIK SMOLE: ZLATA ČEVELJČKA

DRAMA
MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

"Pri človeku, če si želimo razumno razmišljati o njem, je v navadi upoštevati prej življenje in šele potem smrt, ali ne?"

Samomorilec, ki je (bil) po poklicu igralec, se znajde pred sodiščem, ki naj presodi, ali mu je dovoljeno zares umreti ali pa se bo kot neuspešen v smrti vrnil v življenje. Sodišče, kjer ni zapisnika, čeprav se ves čas piše, kjer člani senata diskurz obravnave prekinjajo z ekskurzi v svoje asociativne spomine in prigode, odloča o vprašanju življenja in smrti nekoga, ki si je *de facto* sodil že sam. Nihče ne vpraša, kaj je tega človeka gnalo v smrt, ker so *de iure* druge reči pomembnejše. Nihče se ne ukvarja s samim dejanjem, dosti pomembnejše je, kje je samomorilec dobil vrstico za obešanje. Jo je bil res ukradel, kot trdi oškodovanka? Te v bistvu nepomembne podrobnosti nevarno obračajo barko procesa zoper nekoga, ki si ne želi več vrniti se med žive. Izid je negotov in sodišče do obtoženca ni prav nič prizanesljivo.

Dominik Smole je za dramolet *Zlata čeveljčka* leta 1983 na Tednu slovenske drame prejel Grumovo nagrado.

»Tri desetletja po nastanku Smoletovega dramoleta nam je kontekst formalizirano izpraznjenega, nehumano birokratiziranega in absurdno brezpomenskega življenja še vedno domač, a ga verjetno občutimo drugače, kar skuša z interpretacijskimi poudarki upoštevati tudi beograjska režiserka Anja Suša, pri tem pa k nihilizmu nagnjen premislek o življenju in smrti uprizarja predvsem kot bedo urbane družbe.«

(Nika Arhar, *Delo*)

REŽISERKA ANJA SUŠA DRAMATURGINJA PETRA POGOREVC SCENOGRAFKA ZORANA PETROV KOSTUMOGRAFKA BARBARA STUPICA AVTOR GLASBE LAREN POLIČ ZDRAVIČ SVETOVALEC ZA GIB DAMJAN KECOJEVIČ LEKTORICA MAJA CERAR OBLIKOVALEC SVETLOBE BOŠTJAN KOS

IGRAJO: DR. PREDSEDNIK SENATA BORIS OSTAN DR. PRISEDNİK SENATA MILAN ŠTEFE DR. POROČEVALEC PRIMOŽ PIRNAT/GREGOR ČUŠIN OBTOŽENI JERNEJ GAŠPERIN ODVETNICA ANJA DRNOVŠEK TOŽILEC JAKA LAH ADMINISTRATORKA KARIN KOMLJANEC SODNI SLUGA GREGOR PRAH K. G.

PREMIERA 11. SEPTEMBER 2014

SOBOTA, 4. APRIL, OB 19.30 V MESTNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANSKEM

PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 45 MINUT IN NIMA ODMORA.

ZA OGLED PREDSTAVE BO ORGANIZIRAN AVTOBUSNI PREVOZ, ODHOD OB 18.30 IZ PRED HOTELA CREINA.

FOTO: PETER UHAN

SPREMLJEVALNI PROGRAM

DANE ZAJC: GOTSKA OKNA

SUHI ŠELEST GREHA V VONJU MOLITEV / KRSTNA UPRIZORITEV
SENZORIUM ZAVOD, MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO IN AGRFT

*"Beseda je orodje in orožje.
Tišine so besede brez črk.
Kam gravitira srce, um in kam telo?
Kako daleč bosta šla?
Kako daleč si upamo mi?"*

Gotska okna, cikel osmih pesmi iz zbirke *Jezik iz zemlje* Daneta Zajca, so prvič uprizorjena v obliki dramskega dialoga. Če je beseda zvok ali podoba misli, je poezija glasba duše, *Gotska okna* pa metafizični jezik, igra (pre)moči med dvema, preigravanje čutnih, sanjskih, domišljjskih podob, iluzija bivanja na vzporedni, metafizični ravni, njun skrivni svet in ljubezensko zatočišče.

Besede Daneta Zajca odzvanjajo kot skrivni zakodirani jezik dveh ljubimcev, s katerim si v svojih predigrah mažeta oči. Sladkost besede včasih zaskeli kakor sol na odprti rani, včasih pa polno zadrhti v upanje nedorečenega.

Predstave Senzorijuma segajo onkraj vidnega in slišnega. V njegovih interaktivnih uprizoritvah se poetična izraznost širi tudi na druge čute, posameznika se dotaknejo na globlji, intimni in osebni ravni.

»Zdi se, da je prav vpeljava petih čutov tista, ki naj bi poezijo ponovno vrnila poeziji oziroma nadoknadila tisto, kar je izgubila s prenosom v tekst za predstavo, saj odpre pet pojmovnih polj, v katerih lahko na različne načine dostopamo do teksta, ali bolje, dogajanja v njem.«

(Aljaž Krivec, *LUD Literatura*)

AVTORICA KONCEPTA IN REŽISERKA BARBARA PIA JENIČ DRAMATURGINJA ALENKA KLABUS VESEL SCENOGRFKA TINA MOHOROVIČ
KOSTUMOGRAF ANDREJ VRHOVNIK AVTOR ZVOČNE PODOBE PETER PENKO SVETOVALEC ZA GOVOR TOMAŽ CUBENŠEK OBLIKOVALEC
SVETLOBE DAVID OREŠIČ

IGRATA: ON PRIMOŽ VRHOVEC K. G. ONA PATRIZIA JURINČIČ K. G.

PROJEKT JE FINANČNO PODPRLA MESTNA OBČINA LJUBLJANA. FESTIVALU LJUBLJANA SE ZAHVALJUJEMO ZA POMOČ PRI IZVEDBI.
PREMIERA 23. DECEMBER 2014

SREDA, 1. APRIL, OB 18.00 V MESTNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANSKEM

PREDSTAVA TRAJA 40 MINUT IN NIMA ODMORA.

ZA OGLED PREDSTAVE BO ORGANIZIRAN AVTOBUSNI PREVOZ, ODHOD OB 18.30 IZ PRED HOTELA CREINA.

SIMONA SEMENIČ: DRUGIČ

KD INTEGRALI, MESTO ŽENSK V SODELOVANJU KLUB GROMKA – AKC METELKOVA

*"pustite me kaditi
rečem
pomolčim, da bi besede izgvenele
Te pogledam
bi te rada potožala s pogledom, te poskušam potožat s pogledom, pa ne vem, če mi
užreva, ne vem, če sploh znam potožat s pogledom
se namelnem
besede so že zdavnaj izgvenele
dramati, personae simona semenič pa še kar ne nadaljujem
in potem
pustite me kaditi"*

Simona Semenič velja za eno najuspešnejših slovenskih dramatičark, njena dela so našla pot na tuje odre, redkeje pa njene drame uprizarjajo doma. Zaznamuje jih jasno oblikovana in samosvoja govorica, na vznemirljiv način pa v njih poleg drugega raziskuje odnos med besedilom, predstavo in resničnostjo. Pred leti je v avtorskem projektu *Jaz, žrtev* predstavila svojo življenjsko zgodbo, svoje bolezni in spopad z njimi v lastni odrski podobi, v obliki dramskega sola. Predstava *drugič* je nadaljevanje te zgodbe v novem času, po natanko sedmih letih, in z novim dramaturškim konceptom, v katerem obrne gledališko konvencijo, jasno postavlja vloge avtorja, igralca, teksta in gledalca.

»Zdi se, da dve Simoni Semenič, dramska oseba in tista, ki sedi pred nami, predstavljata temeljni razcep, podvojenosti pa se množijo na vseh nivojih – bolezen in zdravje, telo in duh, fikcija in resničnost, Simona Semenič in Ti kot dramska oseba, realna Simona Semenič in občinstvo ... Simona Semenič se pred nami izbrisuje in hkrati postaja, v stalni igri potrjevanja in zanikanja ((o)sebe, življenja in teatra), v vpraševanju, katera je 'bolj resnična', v iskreni pripovedi o sebi in paradoksnosti alternativnih verzij življenja.«

(Nika Arhar, *Delo*)

REŽISERKA SIMONA SEMENIČ AVTORICA VIZUALNE PODOBE: BARBARA KAPELJ OSREDKAR OBLIKOVALEC SVETLOBE IN TEHNIČNO VODSTVO ANDREJ PETROVČIČ DRAMATURŠKA IN ČUSTVENA PODPORA BARBARA KAPELJ OSREDKAR, SIMONA HAMER, ROK VEVAR

NASTOPA SIMONA SEMENIČ

PREMIERA 12. OKTOBER 2014

ČETRTEK, 2. APRIL, OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 50 MINUT IN NIMA ODMORA.

SASA RAKEF, JASMINA ZALOŽNIK: ABCDE_F

ZAVOD CONA, PLESNI TEATER LJUBLJANA IN MESTO ŽENSK

"Mnogo ljudi nima dovolj denarja. Nekateri ljudje nimajo nič denarja. Nekateri ljudje ne bodo nikoli imeli dovolj denarja. Nekateri ljudje bodo vedno delali za zelo malo denarja. Nekateri ljudje delajo gostonj. Nekateri ljudje pa delajo za veliko denarja. Nekateri ljudje ne delajo. Ti rano še delaš Premok. Ti plačajo vse ure, ki jih narediš?"

ABCDE_F je predstava, ki so jo navdihnili pričevanja ljudi različnih profilov, poklicev, kulturnih okolij, ki so velikužno delili svojo izkušnjo v zvezi z delom. S predstavo bi ustvarjalci radi spodbudili diskusijo o delu in našem odnosu do njega. Pa tudi o spreminjajočih se pogojih dela in njihovem zaostrovanju. Popredmetenju kreativnosti. Popredmetenju človeka. Opozoriti želijo na modele dela v različnih okoljih. In na njihove alternative. Predvsem pa si želijo, da se predstava ne bi končala, ko pade zavesa, in gledalce vabijo, da z njimi delijo svojo izkušnjo v zvezi z delom. Svoje dileme. Težave. Mnenje. Izziv. Informacijo. O tem, kaj delamo. In ali bi lahko delali drugače.

»V času, ko je na tisoče ljudi brez dela, kopica drugih pa dela non stop, ko so delovne razmere potisnjene do skrajnih meja nemogočega, ko delo postaja vedno bolj avtomatizirano in še ustvarjalnost nima dovolj časa, da se izvije iz kalupov običajnega in predvidenega, posamezniki – delavci pa vedno bolj popredmeteni, ko se z delom ne moremo preživljati ali delamo celo brez plačila in se zdi, da skoraj nihče več ne uživa v delu, so vprašanja, ki jih izpostavljata avtorici in izvajalki, brez dvoma izrazito aktualna.

Saška Rakef in Jasmina Založnik jih s pomočjo glasbenikov (Jelena Milojević, Uroš Jezdić in Vanja Dizdarević) izrišeta v subtilno poetični, ambientalni in minimalistično izčiščeni zvočni pripovedi, ki temelji na ritmu besed in glasbe. Ogibata se obilju besed in namesto tega s skrbno grajeno pripovedjo izrisujeta podobe (delovnega) vsakdana in z mehkobo zvočne krajine v zatemnjenem prostoru ustvarjata varno okolje za doživetje izkušnje, v kateri se razprejo paradokсна občutja o naravi in razmerah dela.«

(Nika Arhar, rtvslo.si)

REŽISERKI SASA RAKEF, JASMINA ZALOŽNIK AVTORICA TEKSTA SASA RAKEF V SODELOVANJU Z JASMINO ZALOŽNIK AVTORICA GLASBE JELENA MILOJEVIĆ V SODELOVANJU Z UROŠEM JEZDIĆEM IN VANJO DIZDAREVIĆEM DRAMATURGINJA KLAVDIJA ZUPAN OBLIKOVALEC LUČI IN TEHNIČNI VODJA DAVID OREŠIČ PREVAJALKA BESEDILA V ANGLEŠČINO ANJA PODGORNIK LEKTORICA NEJA ŠMID IZVRŠNI PRODUCENTKI SASA RAKEF, JASMINA ZALOŽNIK

NASTOPAJO SASA RAKEF, JASMINA ZALOŽNIK, JELENA MILOJEVIĆ, UROŠ JEZDIĆ, VANJA DIZDAREVIĆ

S PODORO MINISTRSTVA ZA KULTURO RS IN MESTNE OBČINE MARIBOR. PROGRAM ZAVODA CONA PODPIRA MESTNA OBČINA LJUBLJANA. PREMIERA 7. OKTOBER 2014

NEDELJA, 5. APRIL, OB 20.00 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ

PREDSTAVA TRAJA 40 MINUT IN NIMA ODMORA.

MEDNARODNI PROGRAM

MATJAŽ ZUPANČIČ: VLADIMIR

(רימורד)

BEIT ZVI – SCHOOL OF PERFORMING ARTS, RAMAT GAN, ISRAEL

Beit Zvi je najstarejša samostojna gledališka šola v Izraelu. Ustanovljena je bila pred petdesetimi leti, njeno delovanje pa financirata izraelsko ministrstvo za kulturo in lokalna skupnost. Njeni diplomanti sodelujejo v številnih izraelskih poklicnih gledališčih. Omembe vredna je tudi njihova lastna produkcija.

Vladimir Matjaža Zupančiča je že drugo delo tega slovenskega avtorja, ki so ga uprizorili. Tudi tokrat se je pod režijo in prevod podpisal Yonathan Esterkin, mladi in obetavni režiser, prav tako študent te šole.

Trije študentje – mlad par Aleš in Maša ter njun prijatelj Miki, sostanovalci v najetem stanovanju – zaradi pomanjkanja denarja v stanovanje sprejmejo še enega najemnika, precej starejšega Vladimirja. Med njimi se hitro pokažejo razlike, ki skupaj z razkrivanjem Vladimirjeve preteklosti vodijo v neizbežen konflikt. Drama razkriva globine prepada med generacijami v sodobnem svetu, majhno stanovanje, v katero so ujeti junaki, pa postane prizorišče njihovega globalnega spopada.

Matjaž Zupančič je leta 1998 na Tednu slovenske drame za besedilo prejel svojo prvo Grumovo nagrado, tako kot druge njegove nagrajene drame pa je večkrat našla pot na tuje odre. *Vladimir* v izvedbi gledališča Beit Zvi je prva uprizoritev te drame v Izraelu.

PREVAJALEC IN REŽISER YONATHAN ESTERKIN SCENOGRAFKA AYA BEN ASHER KOSTUMOGRAFKA NATASHA MENTEL KOREOGRAFKA BELLE VANUNU OBLIKOVALEC LUČI URI RUBINSTEIN OBLIKOVALEC VIDEA ITAMAR LURIA

IGRAJO: VLADIMIR NAOR MIZRAHI ALEŠ GIL COHEN MAŠA BEL VANUNU, MEY TAL NOTTIK MIKI NADIR ELDAD

PREMIERA 19. DECEMBER 2014

SOBOTA, 29. MAREC, OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 30 MINUT TER NIMA ODMORA.

Evald Flisar: KOMEDIJA O KONCU SVETA

(COMEDY ABOUT THE END OF THE WORLD)

YATRIK THEATRE, NEW DELHI, INDIJA

"Saj veste, kako nemoralen je postal naš svet. Če je moramo početi umazane stvari, jih počnimo vsaj čisti."

Yatrik Theatre so leta 1964 ustanovili Joy Michael, Rati Bartholomew, Roshan Seth, Sushma Seth in Marcus Murch. Od njegovega nastanka do danes je v njem tako ali drugače sodelovala večina vplivnih gledaliških ustvarjalcev v Indiji.

Pri oblikovanju repertoarja dajejo v Gledališču Yatrik pomemben poudarek družbenokritičnim delom in uličnemu gledališču. Na njihovem odru so se zvrstila tudi številna klasična odrska dela Shakespeara, Brechta, Tendulkara, Weissa, Bennetta, Pinterja, Wedekinda in drugih svetovnih klasikov, posebno pozornost pa namenjajo novi dramatik, še zlasti indijski (Irpinder Purie, Manjula Padmanabhan, Poile Sengupta, Avijit Dutt). *Komedija o koncu sveta* Evalda Flisarja je prvo slovensko besedilo, ki so ga uprizorili.

»Moramo se vprašati, kaj je resnično, kdo je pravi in kdo nosi krinko, predvsem pa, ali je konec sveta bližajoča se stvarnost ali zgolj prikrita bitka med različnimi interesnimi skupinami – bitka, v kateri tako revolucionarni znanstveniki kot izkoriščevalski dobičkarji delujejo podtalno. V tej bitki med načelnimi izumitelji in brezvestnimi dobičkarji pa bodo slednji seveda zmagali,« pravi Avijit Dutt, ugledni indijski režiser, igralec, pedagog in dramatik.

PREVAJALEC EVALD FLISAR REŽISER AVIJIT DUTT

IGRAJO: MAJERHOLD AVIJIT DUTT ELVIRA VIDUSHI MEHRA JOE ORTON PRANAY MANCHANDA KONJEVIČ OROON DAS

PREMIERA 18. DECEMBER 2014

SOBOTA, 28. MAREC, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ

Evald Flisar: VZEMI ME V ROKE

(TAKE ME IN YOUR HANDS)

BANYAN TREE PRODUCTIONS, BOMBAJ, INDIJA

"Ko si napisal to knjigo, si bil drug človek. Potem si padel po stopnicah in si polomil vse, kar je bilo v tebi živega. Se zgodi. Ampak knjiga je tukaj. In zdaj te bom vnela v roke, jaz tebe, ker ti mene nisi hotel, in te naučila vsega, kar v tej knjigi piše."

Predstave gledališča Banyan Tree Productions se osredotočajo predvsem na sodobno urbano indijsko družbo, ki je razpeta med tisočletno tradicijo in hitro spreminjajoči se svet, v katerem tradicionalna razmerja ne veljajo več. Čeravno Evald Flisar prihaja z drugega konca sveta, so ustvarjalci prav v njegovi drami odkrili univerzalne situacije, ki dobro odgovarjajo na vprašanja, ki se danes porajajo tudi v Indiji, saj je *Vzemi me v roke* med drugim igra o tem, da obstaja skupni prostor, v katerem se srečajo povsem različne generacije.

Evald Flisar jo je napisal leta 2011, od takrat pa je doživela kar nekaj ponovitev na slovenskih in tujih odrih, videli smo jo tudi na Tednu slovenske drame. Gre za zgodbo o knjigarnarju, ki mu na stara leta ne ostane nič drugega razen polna klet knjig, pozabljen zakon in bolezen. Dokler se po spolzkih stopnicah v njegovo osamljeno življenje ne spusti pol mlajša Maja, ki išče službo in modrosti v knjigah. Polna energije skuša obuditi antikvariat z novimi zamislimi o tem, kaj storiti z vsemi knjigami in kako jih spraviti v promet, medtem ko skuša on samo še končati svoj esej o Borghesu. Maja v njem vidi več, kot sam vidi v sebi, in z enako vnemo kot knjigarno skuša vrniti v življenje tudi njega. Med njima se rojeva ljubezensko razmerje, ki ostaja nedorečeno, do samega konca.

»Ne samo da oba igralca odigrata svoji vlogi prepričljivo, med njima vlada očitna kemija, ki ju – starostni razliki in osebnostnemu kontrastu navkljub – čudovito poveže. Zaradi sveta knjig, referenc iz klasične književnosti in poezije, znanih književnih junakov ... je Flisarjeva igra v užitek vsem navdušenim bralcem in bibliofilom.«

(Puraja Sawant, *The Times of India*)

PREVAJALEC EVALD FLISAR REŽISERKA DIPIKA ROY AVTORJA PRIREDBE ANISH TRIVEDI IN DIPIKA ROY SCENOGRFKA ANIKA KOENIG
OBlikovalec svetlobe VIRAAL POCHA OBlikovalec TONA ANISH TRIVEDI

IGRATA: ZAK VIJAY CRISHNA MAJA DIPIKA ROY

PREMIERA 29. NOVEMBER 2014

NEDELJA, 29. MAREC, OB 17.00 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 30 MINUT IN NIMA ODMORA.

Evald Flisar: KOMEDIJA O KONCU SVETA

(KOMÖDIE VON ENDE DER WELT)

THEATER IM KELLER, GRADEC, AVSTIJA

"Živimo v časih, ko je mek skoraj v vseh primerih postal znamenje resne bolezni."

Theater im Keller (TiK) – Gledališče v kleti iz Gradca je eno najstarejših neodvisnih avstrijskih gledališč, saj deluje od leta 1951. Poseben poudarek v njegovem repertoarju je namenjen manj znanim in še neuprizorjenim besedilom. V Gledališču v kleti so na oder postavili že več iger Evalda Flisarja, saj so si za dolgoletni programski cilj zadali uprizoritev prav vseh njegovih dram. Tako je pot na njihov oder našla tudi ena od njegovih novejših iger, *Komedija o koncu sveta*, za katero je na Tednu slovenske drame v Kranju pred dvema letoma prejel Grumovo nagrado. Graška uprizoritev je tudi prva uprizoritev tega besedila v nemščini. Kritiki so jo označili kot najboljšo predstavo »projekta Evald Flisar« doslej.

»Na premieri je bilo veliko smeha, ki ga vzbujajo čudovito šarmantni liki v mestoma absurdni zgodbi. Besedilo polaga v usta junakov in junakinje velika vprašanja in jih v spretno postavljenem pomanjkanju humorja pusti, da se zlomijo v banalnostih.«

(Ulrike Freitag)

PREVAJALEC ALFRED HAIDACHER REŽISER IN SCENOGRAF ALFRED HAIDACHER TEHNIČNI VODJA PETER SPALL KOSTUMOGRAFGA EVA WEUTZ

IGRAJO: MAJERHOLD BERND SRAČNIK ELVIRA UTE WALLUSCHEK JOE ORTON CHRISTIAN KRALL KONJEVIČ ALFRED HAIDACHER GLAS NA RADIJU ALEXANDER KROPSCH

PREMIERA 11. FEBRUAR 2015

PONEDELJEK, 30. MAREC, OB 18.00 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 30 MINUT TER NIMA ODMORA.

ŽANINA MIRČEVSKA: ŽRELO

(Ждрело)

DRAMSKI TEATAR SKOPJE, SKOPJE, MAKEDONIJA

"Vsak ima svojo lakoto, gospod. Ljudje pa niso pravični, gospod. Lakoti so denarju pravijo podjetnost. Lakoti so vselej ambicioznost. Lakoti so seksu strast. Lakoti so oblasti moč. Lakoti so alkohol pa alkoholizem."

Igra *Žrelo* je tragikomedija o splošnem pojavu globalnega potrošniškega kapitalizma, o požrešnosti. Glavni lik je nenehno lačen, in njegove lakote ne more nič potešiti; v svoji požrešnosti gre tako daleč, da poje celo svoje ime. V besedilo, napisano kot pravljica prisposoda o užitkih in težavah, ki jih prinese nepričakovano bogastvo, so igrivo posejani najrazličnejši tradicionalni slovenski klišeji od nabiranja gob do motivov sodobnega potrošništva. Besedilo so leta 2009 uprizorili v ljubljanski Drami, leto pred tem pa je bilo na 42. Tednu slovenske drame nominirano za Grumovo nagrado.

Dramski teatar Skopje je eno najuglednejših makedonskih gledališč. Deluje od leta 1946, njegov repertoar pa danes sestavljajo predstave s širokim žanrskim razponom, ki odmevajo v gledališkem prostoru nekdane Jugoslavije in Evrope.

»V tej nadrealistični 'pravljico fantastični' zgodbi o nenehni lakoti in prehajanju med srečo in nesrečo Žanina Mirčevska s furiozno inspirativnim jezikom v nepričakovanih in radikalnih preobratih v sami teksturi igre gradi in izpisuje notranjo dramo (nesrečno-srečnih človeških likov in drugih 'živalskih' vrst, označenih z realističnimi maskami). Moderno ali, še bolje, nenavadno drugačno besedilo (kar pomeni inovativen in raziskovalen dramski rokopis) razen globalne metafore za nenasitnost (požrešnost) in podobne neetne in sorodne kategorije ne pri naša dramske strukture, na kateri bi režiserka Zoja Buzalkovska lahko zgradila dramsko predstavo s pričakovanimi sredstvi standardne dramaturgije, temveč z očitno umetniško vizijo v sozvočju z vizijo in estetskim *credom* avtorice ustvari lahko berljivo, a hkrati močno ekspresivno uprizoritev, tako da uživamo v tekstu in ob njem.«

(Ljubomir Gruevski, plagij.at)

PREVAJALKA ŽANINA MIRČEVSKA REŽISERKA ZOJA BUZALKOVSKA SCENOGRAF LJUPČO JOVANOV KOSTUMOGRAFKA LIRA GRABUL AVTOR GLASBE OGNEN ANASTASOVSKI

IGRAJO RUBENS MURATOVSKI, LILJANA VELJANOVA, DIME ILIJEV, TRAJANKA ILIEVA, SONJA STAMBOLDZIOSKA, FILIP TRAJKOVIĆ, DIMITRIJA DOKSEVSKI K. G., ALEKSANDAR STEFANOSKI K. G., IVANA PAVLAKOVIĆ K. G.

PREMIERA 8. OKTOBER 2014

PETEK, 3. APRIL, OB 20.00 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ
PREDSTAVA TRAJA 1 URO IN 20 MINUT IN NIMA ODMORA.

DODATNI PROGRAM

I. STROKOVNO SREČANJE OBLIKOVALCEV MASKE SLOVENSКИH GLEDALIŠČ

Za oblikovanje maske sta značilna dva med seboj povezana vidika. Na eni strani je gledališka maska umetniško delo, saj je to pomemben element odrskega izraza. Njena vloga v predstavi je močno odvisna od uprizoritvenega koncepta. Masko je pogosto več kot samo šminka, saj v nekaterih predstavah nosi največjo težo njene likovne podobe in skupaj s kostumom dopolnjuje igralčev lik. Zato oblikovanje maske zahteva tesno ustvarjalno sodelovanje s kostumografi in režiserji.

Na drugi strani pa oblikovanje maske zahteva dobro poznavanje najrazličnejših tehnik, ki se nenehno izpopolnjujejo. Prav tako se skupaj z njimi razvija likovna govorica. Tudi v slovenskem gledališču si je maska našla svoj ustvarjalni prostor, ne samo kot tehnično sredstvo, temveč tudi kot samosvoja govorica.

O oblikovalcih maske se zunaj gledališča redko govori in deležni so manjše pozornosti kot nekateri drugi ustvarjalci predstav, a tako kot oblikovalci luči in tona skupaj z igralci ustvarjajo vsakokratno gledališko magijo, večer za večerom, predstavo za predstavo. Kot igralska umetnina izgine z aplavzom in poklonom, tako stvaritve oblikovalcev maske izginjajo s potegom čistilnega robčka. Do naslednje predstave ...

DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

Dobro desetletje je minilo od prvih dramskih delavnic na Tednu slovenske drame; te so leta 2004 potekale v sodelovanju z Royal Courtom iz Londona, enim prvih gledališč, ki so načrtno gojila svežo dramsko ustvarjalnost. V enajstih letih se je na delavnicah zvrstilo več kot dvesto udeležencev, vodili pa so jih najuglednejši gledališki ustvarjalci iz Slovenije in tujine.

Letošnje bo vodil **Dušan Jovanović**, gledališki **ustvarjalec/režiser, literat/dramatik**, esejist in pedagog z obširnimi opusom. Med njegovimi pogosto igranimi odrskimi deli so tudi številna, ki so bile nagrajena z Grumovo nagrado (*Karamazovi*, *Zid*, *jezero*, *Antigona*, *Ekshibicionist*). Marsikatera izmed njegovih predstav je zaznamovala obdobje, v katerem je nastala. Jovanović je bil med ustanovitelji Gledališča Pupilije Ferkerk in Eksperimentalnega gledališča Glej, najmočnejši pečat pa je verjetno pustil v Slovenskem mladinskem gledališču in SNG Drama Ljubljana. Na AGRFT je predaval gledališko režijo in bil mentor številnim uspešnim režiserjem mlajših generacij.

Drame in televizijske igre Dušana Jovanovića:

Predstave ne bo (1963), *Norci* (1968), *Znamke, nakar še Emilija* (1969), *Igrajte tumor v glavi in onesnaževanje zraka* (1971), *Življenje podeželskih plejbojev po drugi svetovni vojni ali Tuje hočemo, svojega ne damo* (1972), *Avtostop* (TV drama, 1973), *Pogovor v maternici koroške Slovenke* (1974), *Žrtve mode bum-bum* (1975), *Sobota dopoldan* (TV drama, 1976), *Generacije* (1977), *Vojaška skrivnost* (1983), *Osvoboditev Skopja* (1977), *Karamazovi* (1980), *Hladna vojna babice Mraz* (1982), *Viktor ali dan mladosti* (1989), *Jasnovidka ali Dan mrtvih* (1989), *Zid, jezero* (1989), *Don Juan na psu* (1990), *Antigona* (1996), *Uganka korajže* (1994), *Kdo to poje Sizifa* (1997), *Karajan C* (1998), *Tudi policaje tresejo, mar ne?* (1998), *Klinika Kozarck* (1999), *Ekshibicionist* (2001), *Spovedi* (2009), *Boris, Milena, Radko* (2013). Vir: COBISS

BRALNE UPORIZITVE ŠTUDENTOV

Med številnimi programskimi stalnicami dodatnega programa Tedna slovenske drame so bralne uprizoritve študentov AGRFT in FF Univerze v Ljubljani. V Sloveniji dolgo časa ni bilo sistematičnega poučevanja dramskega pisanja, o čemer se je govorilo tudi na različnih strokovnih srečanjih TSD. To je po eni strani botrovalo nastanku Dramskih delavnic TSD, po drugi pa sta se sčasoma oblikovali dve akademski skupini. Že peto leto predstavljata svojo ustvarjalnost v obliki bralnih uprizoritev.

BRALNE UPORIZITVE ŠTUDENTOV FILOZOFSKE FAKULTETE UNIVERZE V LJUBLJANI

Dramski krožnik je skupina mladih piscev, ki že šesto leto deluje na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo Filozofske fakultete v Ljubljani. Tokratna sezona je rahlo sladko-kisla, saj se sodelovanje z igralko, dramatičarko in pisateljico Drago Potočnjak po treh letih končuje. Skupina si je letos zadala precej velik izziv – pod budnim očesom mentorice nastaja celovečerna igra z delovnim naslovom *4. B forever*.

Dramski krožnik se bo na letošnjem Tednu slovenske drame predstavil z uvodnim prizorom igre *4. B forever* in krajšimi dramskimi prizori Alexa Devetaka (*Jure*), Helene Fašalek (*Zelenjavna juha*), Julije Ovsec (*Fotografija dneva*), Nike Korenjak (*In je šla ...*) in Urše Arnšek (*Runo*). Pri izvedbi jim bodo pomagali Gregor Podričnik, Iztok Jereb, Luka Bokšan in Stane Tomazin.

BRALNE UPORIZITVE ŠTUDENTOV AKADEMIJE ZA GLEDALIŠČE, RADIO, FILM IN TELEVIZIJO UNIVERZE V LJUBLJANI

Na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo tako na Oddelku za dramaturgijo in scenske umetnosti že nekaj let deluje katedra za dramsko pisanje pod vodstvom doc. mag. Žanine Mirčevske. Na letošnjem festivalu bodo bralni uprizorili enodejanko študentke Anje Novak.

ANJA NOVAK: ČAKAJOČ SMRTUHA

(ENODEJANKA)

REŽIJA NINA RAMŠAK

IGRAJO: MRVLJICA PETJA LABOVIČ LENIVEC ZALA ANA ŠTIGLIC DIDASKALIJA ANJA NOVAK

TOREK, 31. MAREC, OB 17.30 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ

BRALNE UPORIZITVE ŠTUDENTOV FILOZOFSKE FAKULTETE UNIVERZE V LJUBLJANI

TOREK, 31. MAREC, OB 18.45 V STOLPU ŠKRLOVEC KRANJ

BRALNE UPORIZITVE ŠTUDENTOV AKADEMIJE ZA GLEDALIŠČE, RADIO, FILM IN TELEVIZIJO UNIVERZE V LJUBLJANI

DAN NOMINIRANCEV

Dan nominirancev na Tednu slovenske drame je celodnevni dogodek, namenjen celostni predstavitvi nominirancev za Grumovo nagrado. Strokovna žirija v prvem krogu izbiranja določi do pet nominirancev, ki jih širši javnosti predstavimo prav na dnevu nominirancev, zmagovalca pa razglasi na sklepni slovesnosti.

Druženje z nominiranimi dramatičarkami in dramatikami je že vrsto let sestavljeno iz bralne uprizoritve nominiranega dramskega besedila in vodenega pogovora o njem. Bralne uprizoritve pripravljajo obetavni mladi režiserji skupaj z igralskim ansamblom Prešernovega gledališča Kranj, na pogovorih pa sodelujejo avtorji, člani žirije za Grumovo nagrado, visokošolski profesorji, umetniški vodje, dramaturgi, kritiki, režiserji ... Pomembno je tudi sodelovanje gledalcev, ki so povabljeni, da z avtorji in drugimi gosti delijo svoje videnje nominiranih besedil.

Nikakor ne smemo pozabiti, da je zasnova festivalskega dne, ki je v celoti namenjen najboljšim besedilom nove slovenske dramatike, usmerjena v predstavitev avtorjev in odpira prostor za dialoško preizpraševanje stanja na področjih izvirne dramatike, njenega uprizarjanja, interpretacije in razvoja.

Želimo si, da bi dan nominirancev postal prepoznavna platforma, ki bi pomagala širiti zavest o pomenu (in aktualnosti) nove dramatike, tudi s spodbujanjem izmenjave mnenj, saj lahko z odprtostjo in povezovanjem bogatimo drug drugega – in slovensko dramsko pisavo.

IDEJNA ZASNOVA DNEVA NOMINIRANCEV 2015 ROK ANDRES

PETEK, 3. APRIL, OB 10.00 V STOLPU ŠKRLOVEC

OKROGLA MIZA DRUŠTVA GLEDALIŠKIH KRITIKOV IN TEATROLOGOV SLOVENIJE

PISAVA IN (NE)UPRIZARJANJE SIMONE SEMENIČ

Simona Semenič, večkratna nominiranka za Grumovo nagrado in nagrajenka, je trenutno najbolj plodovita dramska avtorica pri nas, njena besedila pa so stalnica tudi na tujih odrih. Pri besedi *dramska* moramo biti seveda previdni, saj se njen slog pisanja odločno izmika utečenim strukturnim normativom in vzpostavlja ter razvija novo, prepoznavno avtorsko narativnost. Vsebina in forma sta pri Simoni Semenič neločljivo povezani, saj z njima hkrati posreduje lastno razumevanje sodobne dramatike in gledališča. Dramatika Simone Semenič pomeni velik izziv (in možnost) za inovativne gledališke/performativne pri-jeme, obenem pa lahko zaradi nekonvencionalnosti povzroča takšne in drugačne zadrege pri umeščanju njenih besedil na repertoarje slovenskih gledališč.

O pisavi in (ne)uprizarjanju dramatike Simone Semenič bodo na okrogli mizi spregovorili tako njeni teo-
retski poznavalci kot praktični izvajalci.

MODERATORKA ZALA DOBOVŠEK

SOBOTA, 4. APRIL, OB 15.00

ŠKOFJELOŠKI PASIJON 2015

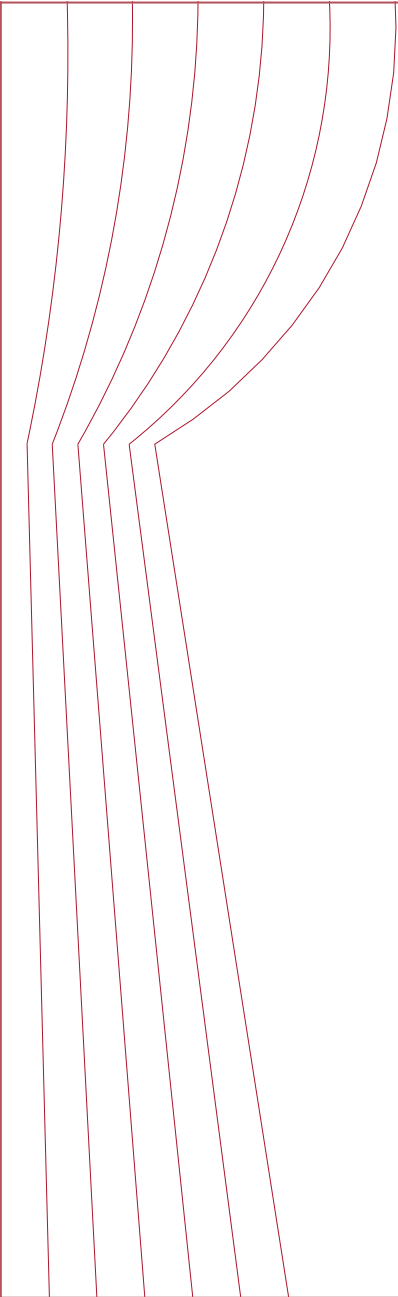
Škofjeloški pasijon je najstarejše slovensko dramsko besedilo, po nekaterih virih naj bi prva različica nastala prav pred tristo leti, v tej, ki se je ohranila do danes, pa so ga prvič uprizorili leta 1721. V avtentični obliki so ga znova uprizorili v letih 1999, 2000 in 2009.

Po šestih letih se *Škofjeloški pasijon* v velikonočnem času znova vrača na ulice Škofje Loke, kar sovpada tudi s Tednom slovenske drame. Zaradi pomena, ki ga ima *Škofjeloški pasijon* v razvoju slovenske dramatike in gledališča, vabimo vse obiskovalce Tedna slovenske drame, da izkoristijo priložnost in si uprizoritev ogledajo.

Cena vstopnice za prizorišče na Mestnem trgu je 20 evrov, za prizorišča pod gradom, Spodnji trg in Kašča pa 13 evrov. Prodaja vstopnic: www.eventim.si in prodajna mesta v sistemu Eventim Si: Hiše vstopnic Eventim Si (Tivoli Ljubljana, Citypark Ljubljana, Kino Šiška Ljubljana, Križanke Ljubljana, Mestni trg Ljubljana, Europark Maribor, City Center Celje, Klicni center: 01 420 5000) in partnerska prodajna mesta: Petrol, Pošta Slovenije, Big Bang, Kompas, (K)iosk, 3DVA Trafika, Mercator Hipermarket, M Holidays in Alpetour potovalna agencija. Vstopnico lahko naročite tudi po elektronski pošti (alenska.golob@pasijon.si), na telefonski številki 031 310 532 ali nas obiščete v Pasijonski pisarni na Mestnem trgu 16 v Škofji Loki (med Sokolskim domom in občino).

PONEDELJEK, 6. APRIL, OB 16.00 V ŠKOFJI LOKI

44. TEDEN SLOVENSKE DRAME

GRUMOVA NAGRADA
NAGRADA ZA MLADEGA DRAMATIKA
ŠELIGOVA NAGRADA
NAGRADA OBČINSTVA

44. TEDEN SLOVENSKE DRAME

Na festivalu, ki je potekal od 27. marca do 6. aprila 2014, se je zvrstilo šestnajst predstav, pa tudi vsi spremljajoči dogodki, ki so postali stalnica festivala. Dramske delavnice je vodil Goran Stefanovski, na njih so sodelovali študenti AGRFT in FF Univerze v Ljubljani (Urška Taufer, Varja Hrvatin, Kaja Balog, Pia Vatovec, Žan Žveplan, Tamara Babić, Lucija Tratnik, Sandi Jesenik, Helena Čehovin Gerželj, Brina Klampfer in Urban Pirc). Društvo gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije je pripravilo okroglo mizo o dokumentarnem gledališču. Na dnevu nominirancev je tekel pogovor o izbranih besedilih, prvič pa so se na festivalu predstavile drame, nagrajene na nacionalnih festivalih v Črni gori, Hrvaški, Srbiji in Slovaški.

Selektor 44. tedna slovenske drame je bil Gregor Butala; v program uvrstil naslednje predstave:

TEKMOVALNI PROGRAM

1. AVTORSKI PROJEKT: *25.671*. REŽIJA OLIVER FRLJIČ. PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ.
2. AVTORSKI PROJEKT: *ROBINSON*. REŽIJA JAKA ANDREJ VOJEVEC. LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA.
3. SLAVOJ ŽIŽEK: *DOBRODOŠLI V DUHOVNEM ŽIVALSKEM KRALJESTVU*. REŽIJA MATJAŽ BERGER. ANTON PODBEVŠEK TEATER.
4. DUŠAN JOVANOVIČ: *BORIS, MILENA, RADKO*. REŽIJA DUŠAN JOVANOVIČ. SNG DRAMA LJUBLJANA.
5. RUDI ŠELIGO: *SVATBA*. REŽIJA JERNEJ LORENCI. SNG DRAMA LJUBLJANA.
6. IZTOK KOVAČ, JANEZ JANŠA: *SOKOL*. REŽIJA IZTOK KOVAČ IN JANEZ JANŠA. EN-KNAP IN MASKA.
7. NEJC GAZVODA: *DIVJAD*. REŽIJA NEJC GAZVODA. MINI TEATER LJUBLJANA IN MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ.
8. ANDREJ E. SKUBIC: *PAVLA NAD PREPADOM*. REŽIJA MATJAŽ POGRAJC. SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE.

SPREMLJEVALNI PROGRAM

1. VEČ AVTORJEV: *GREMO VSI!* REŽIJA MARE BULC. MASKA.
2. VEČ AVTORJEV: *TATOVİ PODOB*. EMANAT V SODELOVANJU S KLUBOM GROMKA IN MASKO LJUBLJANA.
3. MARKO BRECELJ: *TOREJ V VRŠAC*. REŽIJA MARKO BRECELJ. DPZN KOPER IN CANKARJEV DOM.
4. VEČ AVTORJEV: *ŠKRIPI INC.* REŽIJA JELENA RUSJAN. MASKA IN BUNKER.

NAGRADA SLAVKA GRUMA 2014

ZA NAJBOLJŠE NOVO IZVIRNO DRAMSKO BESEDILO

Na razpis je prispelo šestindvajset besedil, v konkurenci pa so ostala tudi tri, ki so bila za nagrado nominirana na minulem festivalu. Petčlanska strokovna žirija v sestavi kritik in teatrolog Matej Bogataj (predsednik), dramaturginja in prevajalka Darja Dominkuš, igralka Vesna Jevnikar, režiser in literat Marko Sosič in režiserka Renata Vidič je izmed devetindvajsetih besedil za Grumovo nagrado 2014 nominirala štiri, ki so bila predstavljena na dnevu nominirancev:

ANDREJ E. SKUBIC: *PAVLA NAD PREPADOM*,
SIMONA SEMENIČ: *TISOČDEVETSTOENAINOSEMDESET*,
VINKO MÖDERNDORFER: *MALI NOČNI KVARTET*,
VINKO MÖDERNDORFER: *EVROPA*.

GRUMOVO NAGRADO JE PREJELA DRAMA VINKA MÖDERNDORFERJA *EVROPA*.

OBRAZLOŽITEV:

Dramski tekst *Evropa*, izpisan v žanru groteske, črne komedije oziroma hudo blasfemične farse ali poetične burleske, kakor ga označuje sam avtor, pronicljivo, duhovito in dramaturško dovršeno tematizira vrsto družbenih vprašanj, med katerimi zagotovo izstopa eksistencialno brezizhodna usoda mlade generacije, predvsem tiste, ki se lahko pohvali z izobrazbo. Avtor s trpko ironijo duhovito tematizira med drugim vprašanja o stanju družbenega duha, ki se zrcalijo v cinizmu, netoleranci, uničevanju in drugih novodobnih »vrednotah«, kar njegovo igro umešča v človeški kozmos izgub vsega etičnega, zaradi česar naj bi bil človek dostojanstveno in plemenito bitje. Besedilo je v slovenski družbeni kontekst izrazito vpeto tudi zato, ker se v njem avtor duhovito in inteligentno poigra s slovensko dramsko tradicijo (Cankar, Strniša), kar v dojemanju besedila odpira dodatno možnost refleksije o času, tradiciji in sodobnosti, v uprizoritvenem smislu pa ponuja različne uprizoritvene odčitave. Sicer pa, s tematiziranjem omenjene problematike mlade generacije in njenega vračanja k staršem – kot še edinemu možnemu prostoru preživetja – avtor vendarle odpira vprašanja, ki presegajo slovenske okvire. Dialogi *Evrope* so dovršeni, dejanje nepredvidljivo in intrigantno. Karakterji so izdelani, mnogi med njimi so tudi jasno prepoznavni liki – arhetipi – iz zakladnice naše kolektivne in literarno-dramske zavesti, a seveda povsem na novo in učinkovito koncipirani. V skladu z ljudožerskim časom pač.

NAGRADA ZA MLADEGA DRAMATIKA

NAGRADO ZA MLADEGA DRAMATIKA JE PREJELA TJAŠA MISLEJ ZA DRAMSKO BESEDILO *PANJ*.

OBRAZLOŽITEV:

Panj je, kot je v utemeljitvi zapisala žirija, ena v nizu sorodnih koncentracijskih ustanov v fazi preoblikovanja; če so doslej varovance samo družbeno izolirali in izpostavljali vsakokratnim varčevalnim ukrepom, je zdaj napočil čas za novo stopnjo racionalizacije, za njihovo množično odpuščanje. V smrt. Čeprav kot po prepoznavnem vzorcu antiutopije in postavljena v bližnjo prihodnost, je igra spisana komedijsko in humorno. Neprofesionalnost zaposlenih, obisk sekretarja iz Evrope z navodili in kulturni program varovancev – vse to ponuja obilo priložnosti za smeh in posmeh, razlika med znotraj in zunaj je tudi v tej ustanovi skoraj minimalna. Aktualna igra o tendencah sedanjosti, za katero je upati, da bo zabavna tudi v bližnji prihodnosti – in ne morda preroška.

ŠELIGOVA NAGRADA

Strokovna žirija v sestavi dramaturginja in direktorica Festivala Borštnikovo srečanje Alja Predan (predsednica), publicist, dramatik, predavatelj, umetniški vodja gledališča Sterija in selektor festivala Vršačka jesen dr. Milivoje Mladenović in kritik Matic Kocijančič je z večino glasov odločila, da Šeligovo nagrado prejme avtorski projekt 25.671 režiserja Oliverja Frlića v izvedbi Prešernovega gledališča Kranj.

OBRAZLOŽITEV:

Gre za drzno, angažirano delo, ki spretno operira s sodobnimi gledališkimi orodji interaktivnosti, dokumentarnosti in fluidnosti igralske identitete. Brezkompromisno nas sooča s konkretno problematiko izbrisanih, obenem pa nas vseskozi opominja, da gre v jedru za problem, ki presega eno samo pojavno obliko.

Predstava občinstvo nagovarja brez olepšav. Z možnostjo uničenja osebnih dokumentov je vsak gledalec poklican k solidarnosti z izbrisanimi, hkrati pa je povabljen tudi k takojšnji denarni donaciji za njihove odškodnine. Frlić tako ob ostrem opozarjanju na družbeno nepravičnost ne zanemari klasične katarzične dimenzije gledališke umetnosti. Ne nazadnje pa naša nagrada enako kot režiserju pripada tudi celotni ekipi Prešernovega gledališča Kranj, ki s projektom 25.671 znova potrjuje to, kar konsistentno dokazuje že vrsto sezon – da ima pogum za spopad s tistimi perečimi temami, ki se jim večina domačih odrskih ustvarjalcev rajši izogne. Pogum, ki ga trenutno uvršča med najaktualnejše slovenske gledališke hiše.

NAGRADA OBČINSTVA

V konkurenci za nagrado občinstva so bile vse predstave iz tekmovalnega, spremljevalnega in mednarodnega programa. Najvišjo povprečno oceno je prejel avtorski projekt *Robinson* v režiji Jake Andreja Vojevca in izvedbi Lutkovnega gledališča Ljubljana.

45. TEDEN SLOVENSKE DRAME

SELEKTOR GREGOR BUTALA

STROKOVNA ŽIRIJA ZA GRUMOVO NAGRADO, NAGRADO ZA MLADEGA DRAMATIKA IN GRÜN-FILIPČEVO PRIZNANJE

RENATA VIDIČ (PRESEDNICA), MATEJ BOGATAJ, DARJA DOMINKUŠ, VESNA JEVIKAR, MARKO SOSIČ

STROKOVNA ŽIRIJA ZA ŠELIGOVO NAGRADO ZALA DOBOVŠEK, DR. MILIVOJE MLADENOVIC, ALJA PREDAN

MENTOR DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA DUŠAN JOVANOVIČ

KOORDINATORICA DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA: MARINKA POŠTRAK

REŽISER OTVORITVENE IN SKLEPNE SLOVESNOSTI: DEJAN SPASIČ

KOORDINATOR PROGRAMA ROBERT KAVČIČ

ODNOSI Z JAVNOSTJO RENATA ŠKRJANC

PROGRAMSKA KNJIŽICA 45. TEDNA SLOVENSKE DRAME

IZDAJATELJ PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

ZANJ MIRJAM DRNOVŠČEK

UREDIL JANEZ VENCELJ

PREVOD V ANGLEŠČINO BARBARA SKUBIC

LEKTORICA ZA SLOVENSKI JEZIK MATEJA DERMELJ

LEKTORICA ZA ANGLEŠKI JEZIK JANA RENÉ WILCOXEN

OBLIKOVANJE DANI MODREJ

TISK TISKARNA OMAN, KRANJ

NAKLADA 600 IZVODOV

MAREC 2015

JAVNI ZAVOD PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

GLAVNI TRG 6, 4000 KRANJ

WWW.PGK.SI

PGK@PGK.SI

TAJNIŠTVO 04 / 280 49 00

FAKS 04 / 280 49 10

BLAGAJNA 04 / 20 10 200; BLAGAJNA@PGK.SI

BLAGAJNA JE ODPRTA OD PONEDELJKA DO PETKA OD 10.00 DO 12.00, OB SOBOTAH OD 9.00 DO 10.30 TER URO PRED ZAČETKOM PREDSTAV.

DIREKTORICA MIRJAM DRNOVŠČEK, 04 / 280 49 12; MIRJAM.DRNOVSCEK@PGK.SI

VODJA UMETNIŠKEGA ODDELKA IN DRAMATURGINJA MARINKA POŠTRAK, 04 / 280 49 16; MARINKA.POSTRAK@PGK.SI

MARKETING IN ODNOSI Z JAVNOSTJO RENATA ŠKRJANC, 04 / 280 49 18; INFO@PGK.SI

KOORDINATOR PROGRAMA IN ORGANIZATOR KULTURNIH PRIREDITEV ROBERT KAVČIČ, 04 / 280 49 13; ROBERT.KAVCIC@PGK.SI

POSLOVNA SEKRETARKA GAJA KRYŠTUFEK GOSTIŠA, 04 / 280 49 11; PGK@PGK.SI

BLAGAJNIČARKA DAMIJANA BIDAR 04 / 20 10 200; BLAGAJNA@PGK.SI

LUČNI MOJSTER IN VODJA TEHNIKE IGOR BERGINC

GARDEROBERKA BOJANA FORNAZARIČ

FRIZER IN OBLIKOVALEC MASKE MATEJ PAJNTAR

INSPICIENTA CIRIL ROBLEK IN JOŠT CVIKL

LUČNI MOJSTER BOJAN HUDERNIK

TONSKI MOJSTER ROBERT OBED

ODRSKA TEHNIKA SIMON MARKELJ IN ROBERT RAJGELJ

OSKRBNIK BOŠTJAN MARČUN

ČISTILKA BOJANA BAJŽELJ

IGRALSKI ANSAMBEL

VESNA JEVIKAR, PETER MUSEVSKI, VESNA PERNARČIČ, DARJA REICHMAN, MIHA RODMAN, VESNA SLAPAR, ALJOŠA TERNOVŠEK,

BORUT VESELKO, MATJAŽ VIŠNAR

STROKOVNI SVET PGK

ALENKA BOLE VRABEC (PRESEDNICA), ALEN JELEN, DARJA REICHMAN, MARKO SOSIČ, BORUT VESELKO

SVET PGK

STANISLAV BOŠTJANČIČ (PRESEDNIK), JOŠKO KOPOREC, ALENKA PRIMOŽIČ, DARJA REICHMAN, DRAGO ŠTEFE

TEDEN SLOVENSKE DRAME OMOGOČAJO:

MESTNA OBČINA KRANJ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MEDIJSKI PARTNERJI:

Gorenjski Glas

ZA POMOČ SE ZAHVALJUJEMO GLASBENI ŠOLI KRANJ.